

บทที่ 4

ข้อมูลการค้าระหว่างประเทศไทยและประเทศคู่ค้าที่สำคัญ

ในบทนี้จะกล่าวถึงข้อมูลทางการค้าและเศรษฐกิจโดยทั่วไปของกลุ่มค้าที่สำคัญของประเทศไทยคือ กลุ่มการค้าอาเซียน ซึ่งประกอบไปด้วยประเทศอินโดนีเซีย มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ และสิงคโปร์ และกลุ่ม OECD ซึ่งประกอบด้วยประเทศออสเตรเลีย ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี สวิตเซอร์แลนด์ สหราชอาณาจักร และสหรัฐอเมริกา

4.1 ข้อมูลการค้ากลุ่มประเทศอาเซียน

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asian Nations) หรืออาเซียน (ASEAN) ปัจจุบันประกอบด้วยประเทศสมาชิกในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 10 ประเทศได้แก่ บรูไน ดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐ อินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สหพันธรัฐมาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม โดยการพัฒนาของอาเซียนนั้น เริ่มต้นจากการรวมตัวกันของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เมื่อปี ค.ศ.1984

อาเซียนก่อตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมความร่วมมือทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ส่งเสริมสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับต่างประเทศและองค์กรระหว่างประเทศ จากสภาพเศรษฐกิจของสมาชิกอาเซียนทั้ง 10 ประเทศในปัจจุบันนี้เราสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มแรกประกอบไปด้วยสมาชิก 6 ประเทศ คือ บรูไน อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย ซึ่งเป็นกลุ่มประเทศที่มีการพัฒนาเศรษฐกิจมายาวนานภายใต้ระบบเศรษฐกิจแบบเสรี โครงสร้างเศรษฐกิจขึ้นอยู่กับการค้าระหว่างประเทศ โดยมีมูลค่าการส่งออกและอัตราการเจริญเติบโตทางด้านการค้ากับประเทศต่างๆ ในอัตราที่สูง

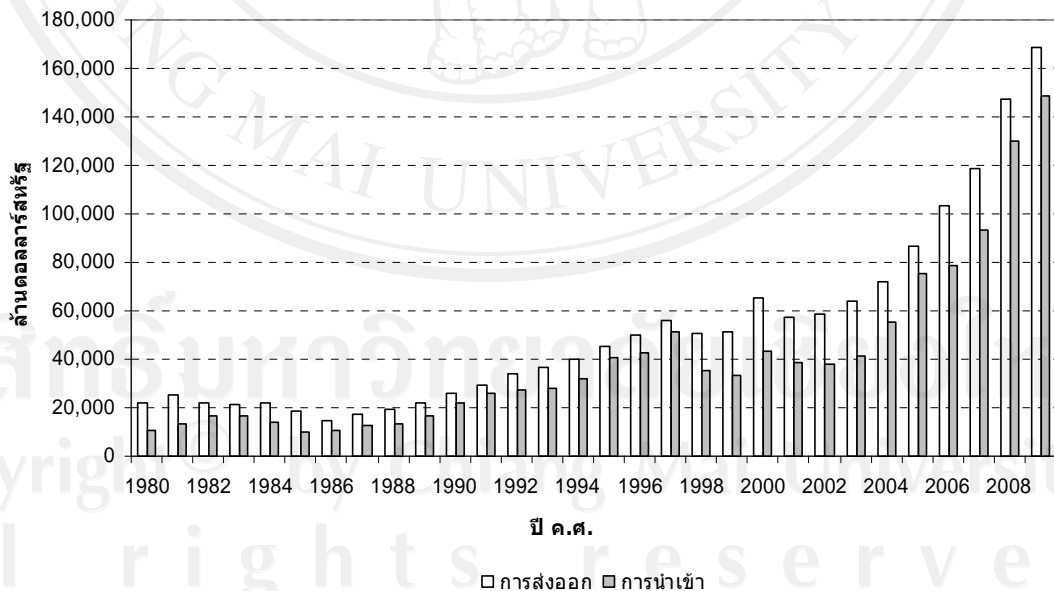
ขณะที่อีกกลุ่มประเทศคือ ประเทศลาว กัมพูชา พม่าและเวียดนาม เป็นประเทศที่มีการพัฒนาช้ากว่า เนื่องจากประเทศดังกล่าวประสบปัญหาการเมืองภายในและสงคราม อีกทั้งระบบเศรษฐกิจของประเทศเหล่านี้เป็นระบบสังคมนิยม ทำให้อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับต่ำ มูลค่าการค้าระหว่างประเทศมีไม่มากนัก อย่างไรก็ตาม ประเทศเหล่านี้ก็ได้เร่งพัฒนาเศรษฐกิจของตนเพื่อเข้าสู่การค้าระหว่างประเทศเพื่อพัฒนาให้ทันกับประเทศสมาชิกในกลุ่มแรก ในด้านเศรษฐกิจอาเซียนได้ลงนามจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area - AFTA)

ในปี 2535 เพื่อลดภาษีศุลกากรระหว่างกันเพื่อช่วยส่งเสริมการค้าภายในประเทศอาเซียนให้มีปริมาณเพิ่มขึ้น ลดต้นทุนการผลิตสินค้า และดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ อีกทั้งได้ขยายความร่วมมือด้านเศรษฐกิจเพิ่มเติมเพื่อให้การรวมตัวทางเศรษฐกิจสมบูรณ์แบบ

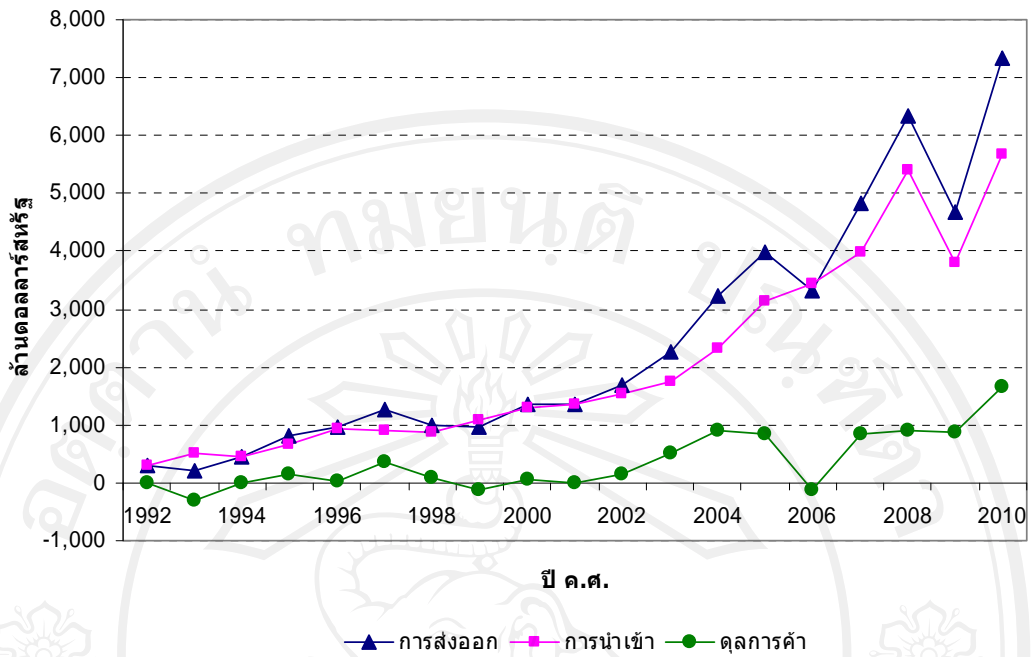
4.1.1 ประเทศอินโดนีเซีย

อินโดนีเซียมีสินค้าที่ส่งออกที่สำคัญคือ ก๊าซธรรมชาติ แร่ธาตุ ถ่านหิน ผลิตภัณฑ์จากไม้ สิ่งทอ ส่วนสินค้านำเข้าส่วนใหญ่จะเป็นสินค้าทุนเพื่อนำมาผลิตเพื่อการส่งออก ได้แก่ น้ำมัน เหล็ก ท่อเหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็ก สิ่งทอ เคมีภัณฑ์ โครงสร้างการค้าระหว่างประเทศของอินโดนีเซีย เน้นเรื่องการส่งออกเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตามสินค้าส่งออกยังเป็นสินค้าที่เน้นการใช้แรงงานเป็นหลัก แนวโน้มการค้าระหว่างประเทศนั้นเกินดุลตลอดช่วงเวลาดังกล่าวตามแผนภาพที่ 4.1

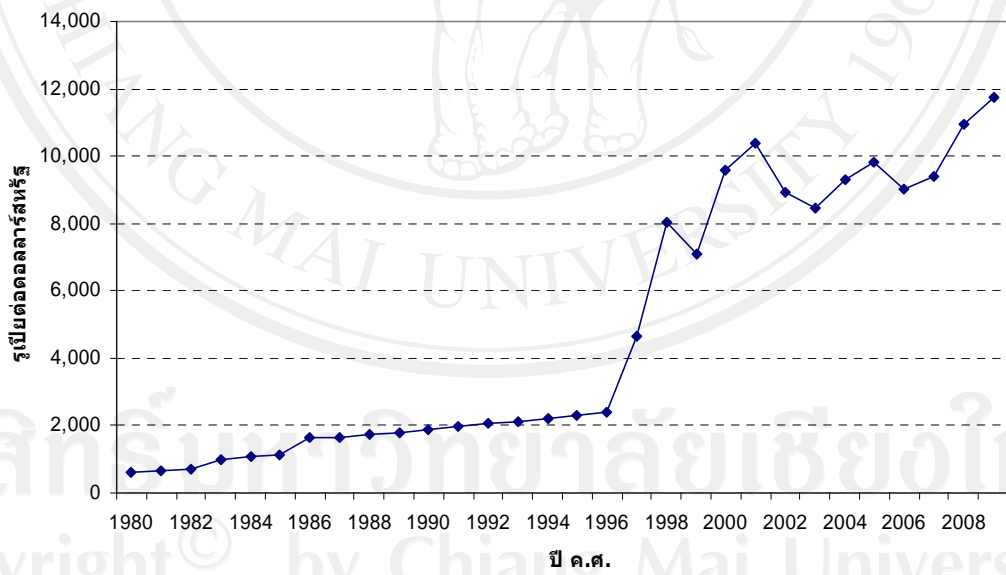
โดยในปี 2552 ประเทศอินโดนีเซียเป็นคู่ค้าอันดับที่ 3 ของไทยในอาเซียน (รองจาก มาเลเซียและสิงคโปร์) และเป็นคู่ค้าอันดับที่ 9 ของไทยในโลก มูลค่าการค้ารวม 8,468 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ 27.84 เมื่อเทียบกับปี 2551 โดยไทยได้เปรียบดุลการค้า 867 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สินค้าส่งออกของไทย ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ น้ำตาลทราย เคมีภัณฑ์ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่อง เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบ สินค้านำเข้าจาก อินโดนีเซีย ได้แก่ ถ่านหิน น้ำมันดิบ สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ เครื่องจักรกล และ ส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์



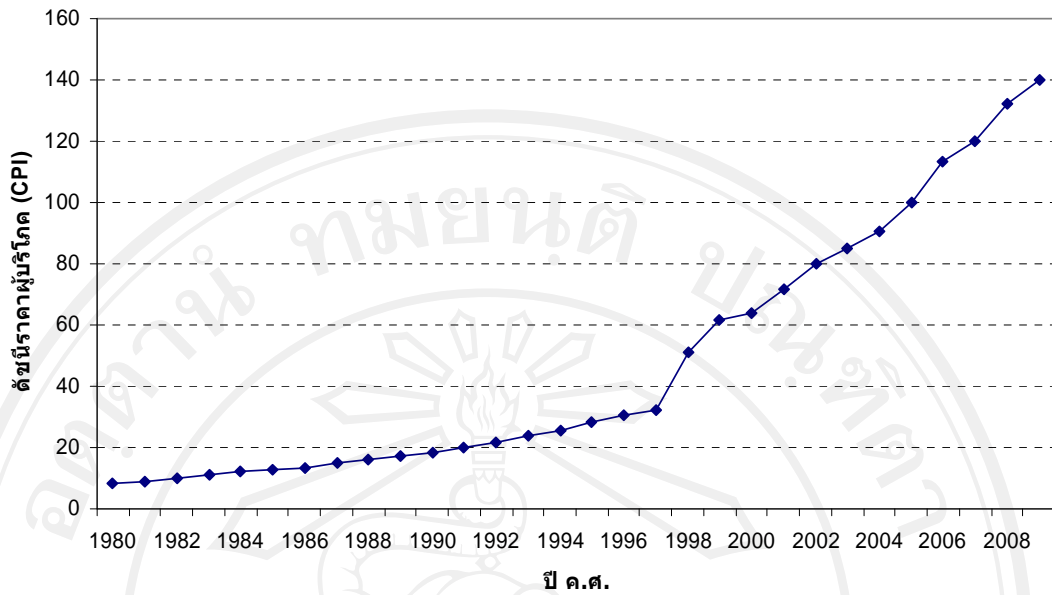
แผนภาพที่ 4.1 แสดงมูลค่าการนำเข้าและการส่งออกของประเทศอินโดนีเซีย



แผนภาพที่ 4.2 แสดงมูลค่าสินค้าออก สินค้าเข้า และดุลการค้าของไทยกับอิน โดนีเซีย



แผนภาพที่ 4.3 แสดงอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินรูเปียดอลลาร์สหรัฐ



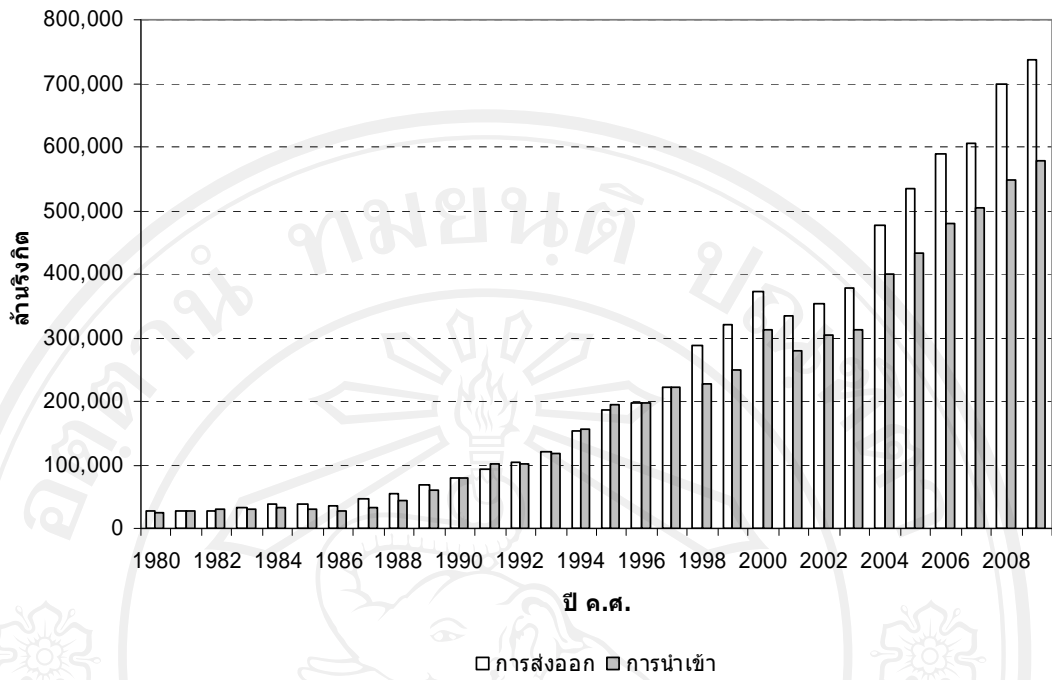
แผนภาพที่ 4.4 แสดงดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของประเทศอินโดนีเซีย

4.1.2 ประเทศมาเลเซีย

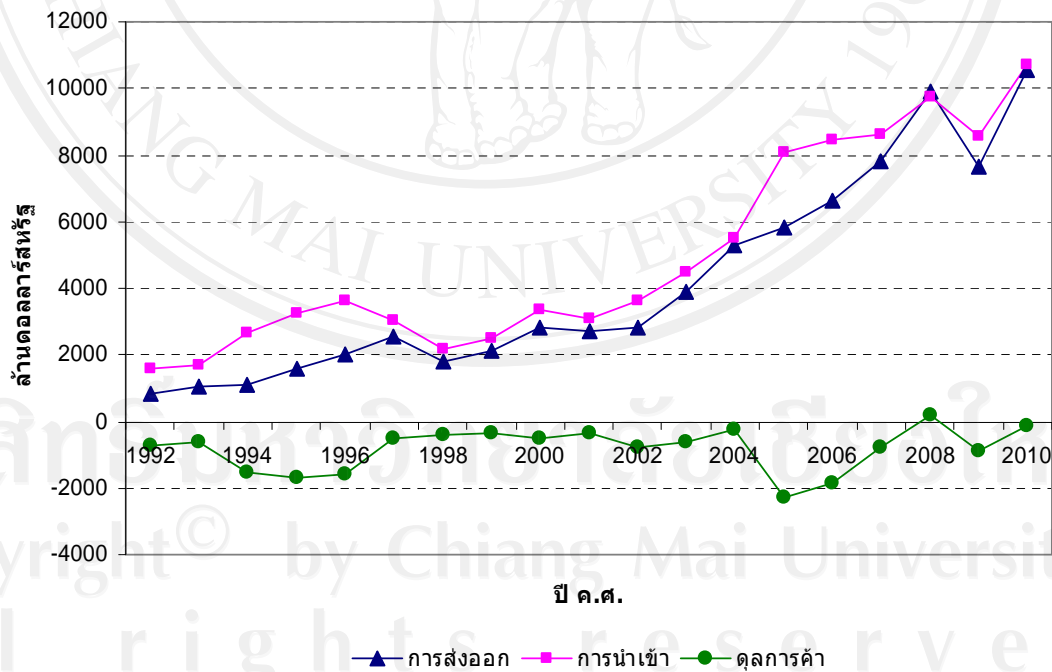
มาเลเซียมีสินค้าที่ส่งออกสำคัญคือ ผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ น้ำมันปาล์ม เคมีภัณฑ์ ก๊าซธรรมชาติเหลว (LNG) น้ำมันดิบ และสินค้าขั้นปฐม ส่วนสินค้านำเข้าที่สำคัญคือ ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักรและอุปกรณ์ เคมีภัณฑ์ อุปกรณ์ด้านการขนส่ง ผลิตภัณฑ์โลหะ

มาเลเซียเป็นคู่ค้าอันดับที่ 5 ของไทย และไทยเป็นคู่ค้าอันดับที่ 5 ของมาเลเซีย ในปี 2553 การค้ารวมระหว่างไทยกับมาเลเซียมีมูลค่า 21,275 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ไทยส่งออก 10,566 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และนำเข้า 10,708 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2553 การค้าชายแดนระหว่างไทยกับมาเลเซียมีมูลค่า 497,589 ล้านบาท (ไทยส่งออก 320,403 ล้านบาท และนำเข้า 177,186 ล้านบาท) ไทยได้เปรียบดุลการค้า 143,217 ล้านบาท ทั้งนี้ การค้าชายแดนประกอบเป็นสัดส่วนร้อยละ 70 ของการค้ารวมระหว่างไทยกับมาเลเซีย

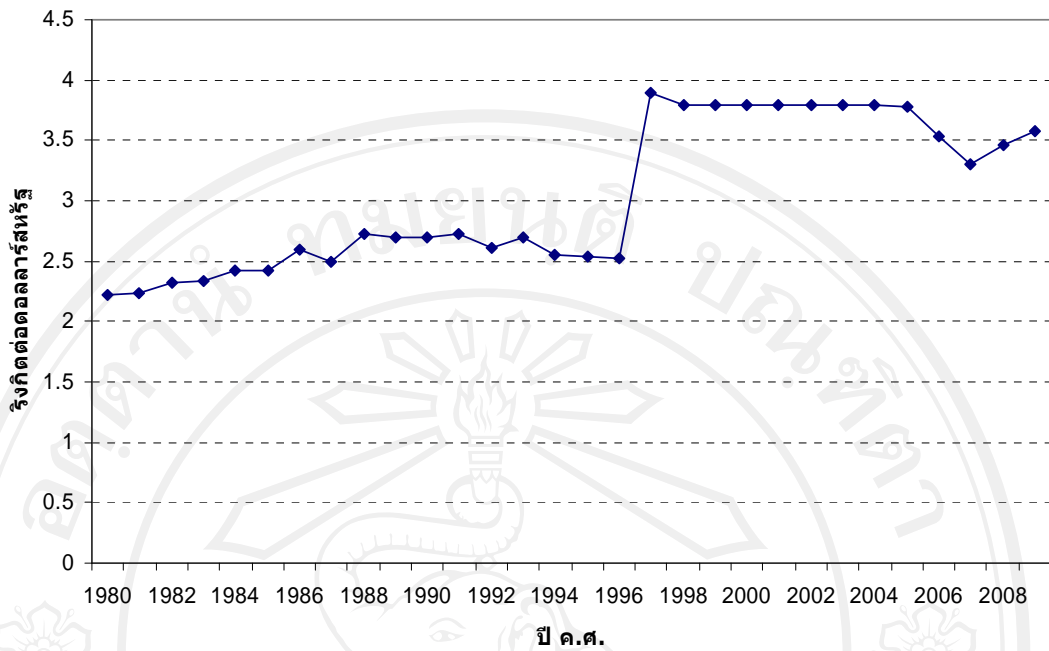
สินค้าส่งออกของไทยไปมาเลเซีย ได้แก่ คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบรถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ยางพารา น้ำมันสำเร็จรูป แผงวงจรไฟฟ้า ผลิตภัณฑ์ยาง เคมีภัณฑ์ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ มอเตอร์และเครื่องกำเนิดไฟฟ้า สินค้าที่ไทยนำเข้าจากมาเลเซีย ประกอบด้วย เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ น้ำมันดิบ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ สื่อบันทึกข้อมูล ภาพและเสียง เคมีภัณฑ์ แผงวงจรไฟฟ้า เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เครื่องใช้เบ็ดเตล็ด เครื่องมือเครื่องใช้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ น้ำมันสำเร็จรูป



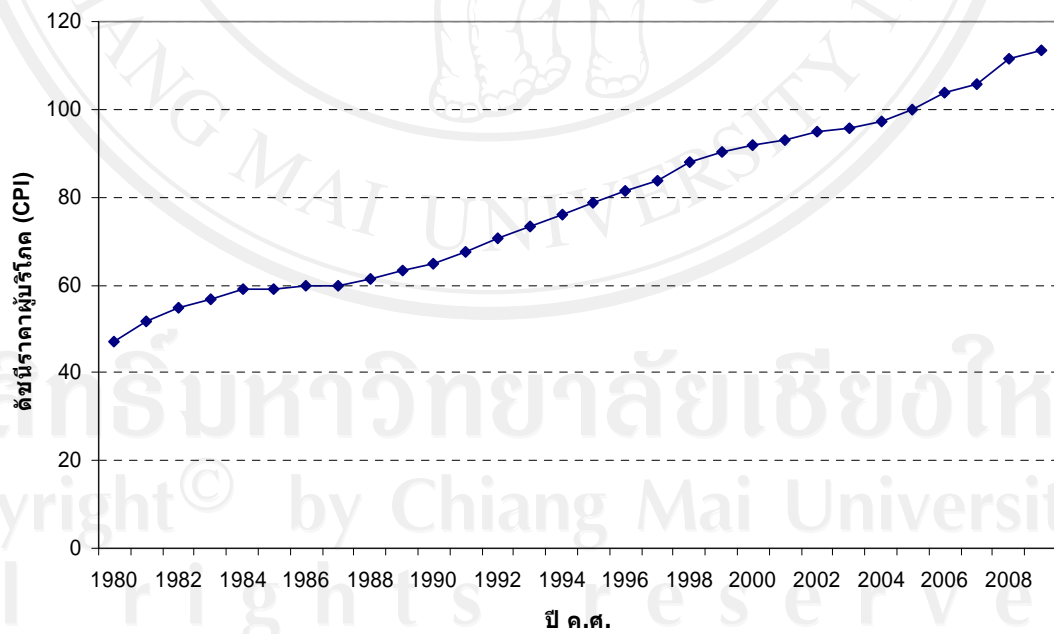
แผนภาพที่ 4.5 แสดงมูลค่าการส่งออกและการนำเข้าของประเทศมาเลเซีย



แผนภาพที่ 4.6 แสดงมูลค่าสินค้าส่งออก สินค้าเข้า และดุลการค้าของไทยกับมาเลเซีย



แผนภาพที่ 4.7 แสดงอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินริงกิตต่อดอลลาร์สหรัฐ

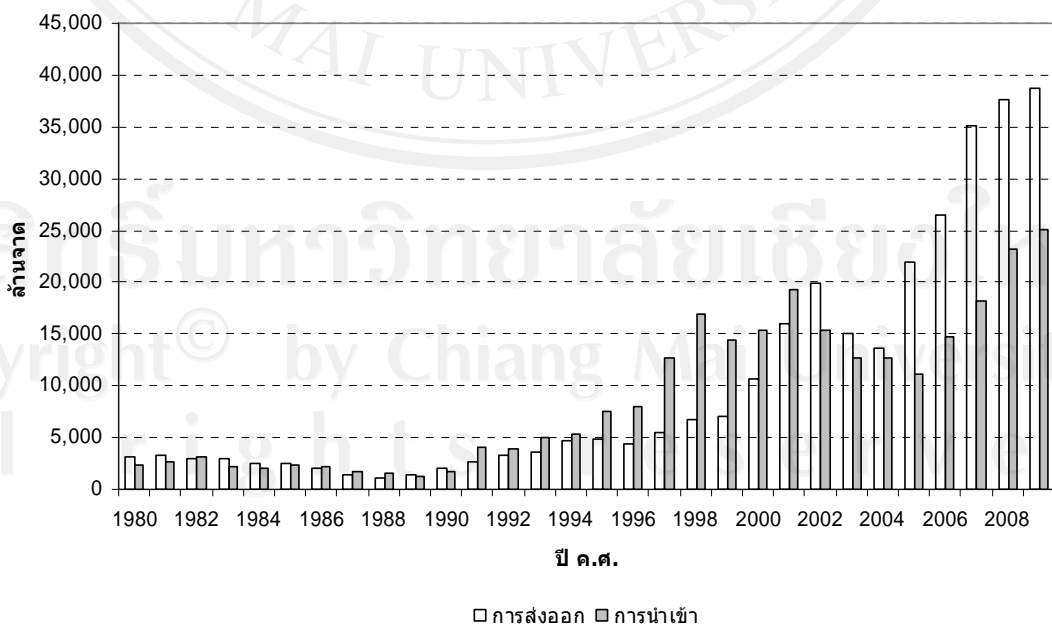


แผนภาพที่ 4.8 แสดงดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของประเทศไทย

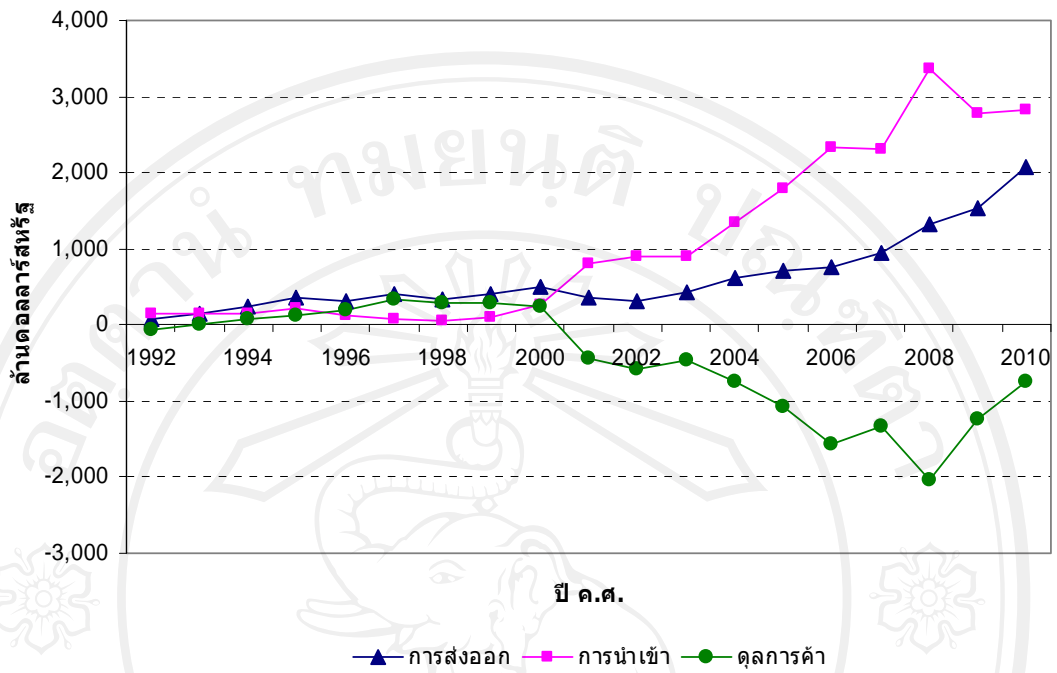
4.1.3 ประเทศพม่า

พม่ามีสินค้าที่ส่งออกส่วนใหญ่ได้แก่ ก๊าซธรรมชาติ สิ่งทอ ไม้ซุง ส่วนสินค้านำเข้าที่สำคัญคือเครื่องจักรกล ไบโอดีเซล น้ำมันสำเร็จรูป ประเทศคู่ค้าที่สำคัญของพม่าได้แก่ สหรัฐอเมริกา สาธารณรัฐประชาชนจีน ญี่ปุ่น สิงคโปร์

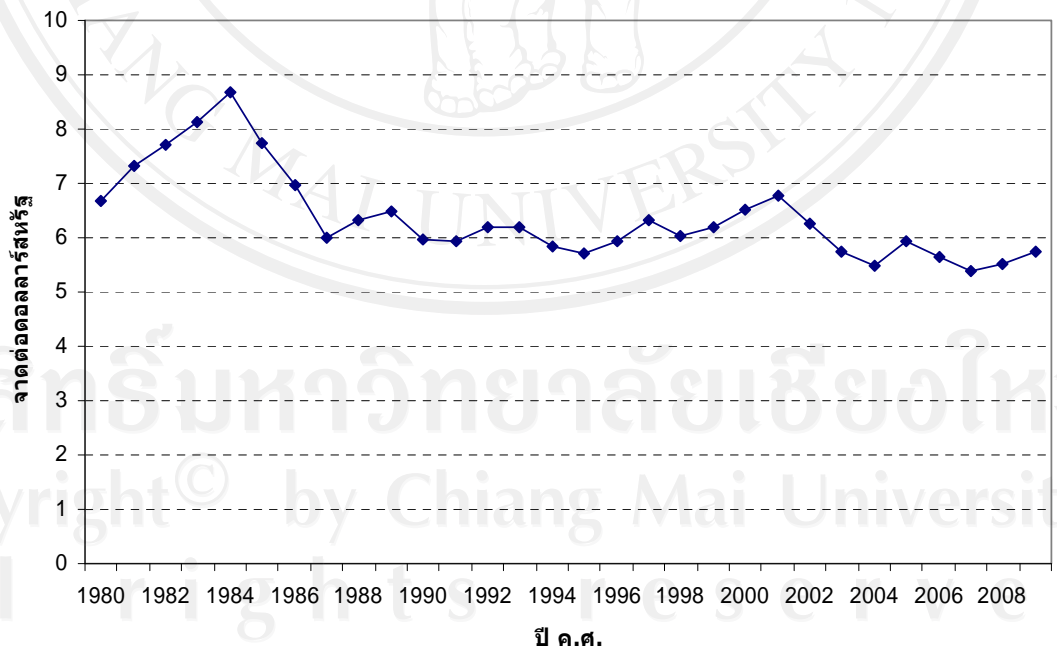
ไทยและพม่ามีกลไกความร่วมมือในกรอบคณะกรรมการร่วมทางการค้าไทย - พม่า (Joint Trade Commission - JTC) ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ทั้งสองประเทศเป็นประธานร่วมเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือทางการค้าระหว่างกัน โดยไทยเป็นประเทศคู่ค้าอันดับ 1 ของพม่า (ในขณะที่พม่าเป็นคู่ค้าอันดับที่ 23 ของไทยในปี 2552) โดยในปี 2552 มีมูลค่าการค้าระหว่างประเทศรวม 4,326 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงจากปี 2551 ร้อยละ 4.9 โดยมูลค่าของการค้าของไทยคิดเป็นร้อยละ 26.3 ของมูลค่าการค้ารวมของพม่าทั้งหมด ซึ่งเป็นการค้าชายแดน 4,150 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นร้อยละ 90.67 ของมูลค่าการค้ารวมทั้งหมด ไทยขาดดุลการค้ามูลค่า 1,236.88 ล้านดอลลาร์สหรัฐ อันมีปัจจัยหลักมาจากการที่ไทยรับซื้อก๊าซธรรมชาติจากพม่า ร้อยละ 91.32 ของมูลค่าการนำเข้าทั้งหมด สินค้าส่งออกที่สำคัญของไทย ได้แก่ สินค้าไขมันและน้ำมันสำเร็จรูปจากพืชและสัตว์ เครื่องดื่ม ปูนซีเมนต์ สินค้าเหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ และสินค้าเคมีภัณฑ์ สินค้าเม็ดพลาสติก และสินค้านำเข้าจากพม่าที่สำคัญ ได้แก่ ก๊าซธรรมชาติ เนื้อสัตว์สำหรับการบริโภค สินค้าไม้ซุง ไม้แปรรูปและผลิตภัณฑ์ สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะ และผักผลไม้และของปรุงแต่งที่ทำจากผักผลไม้ เป็นต้น



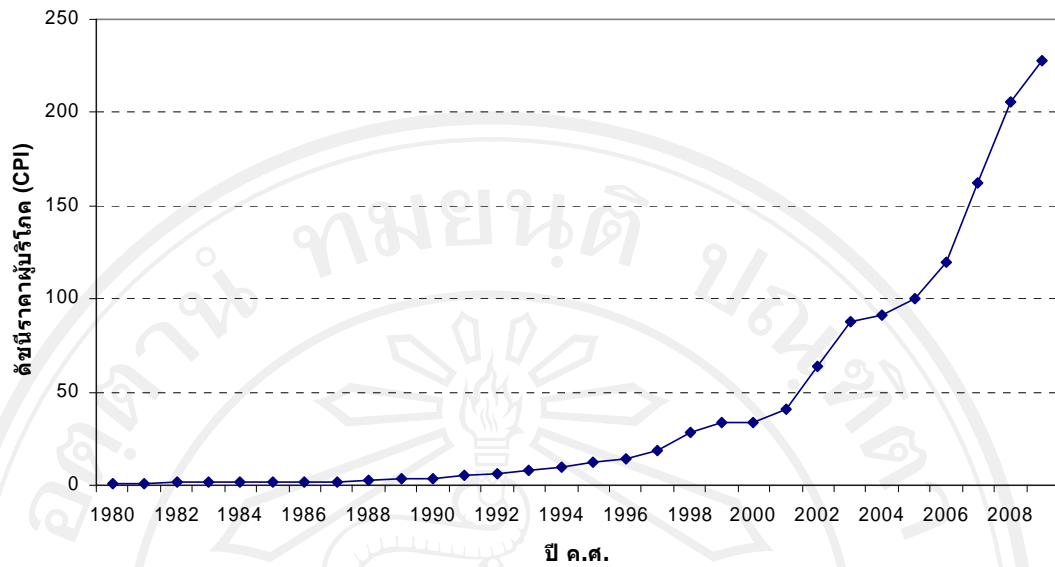
แผนภาพที่ 4.9 แสดงมูลค่าการส่งออกและหารนำเข้าของประเทศพม่า



แผนภาพที่ 4.10 แสดงมูลค่าสินค้าออก สินค้าเข้า และดุลการค้าของไทยกับพม่า



แผนภาพที่ 4.11 แสดงอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ

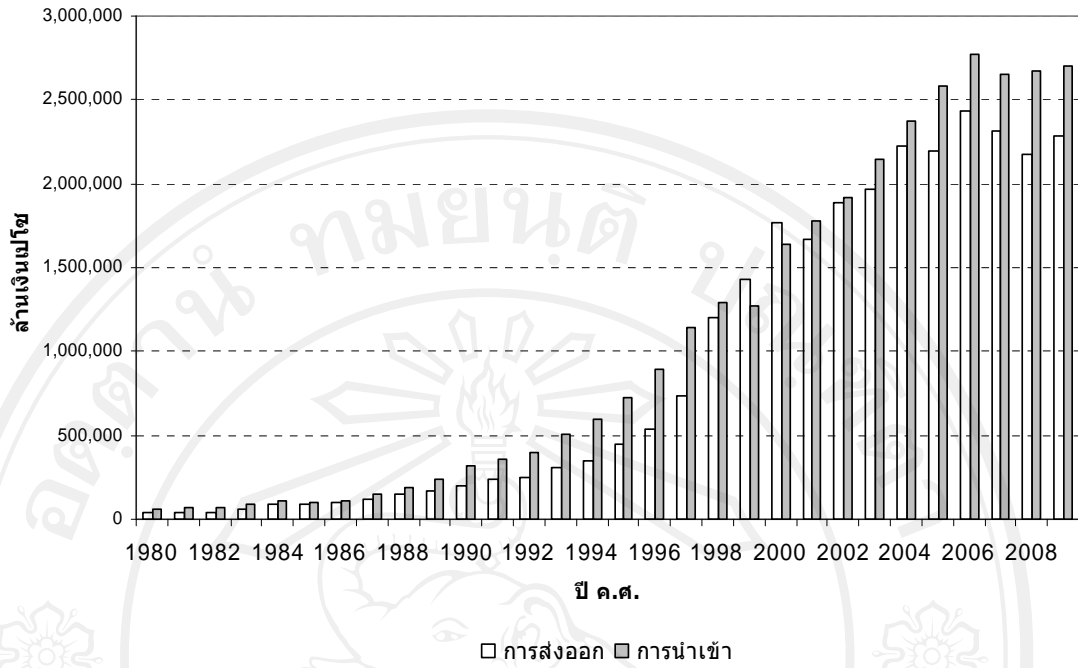


แผนภาพที่ 4.12 แสดงดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของประเทศพม่า

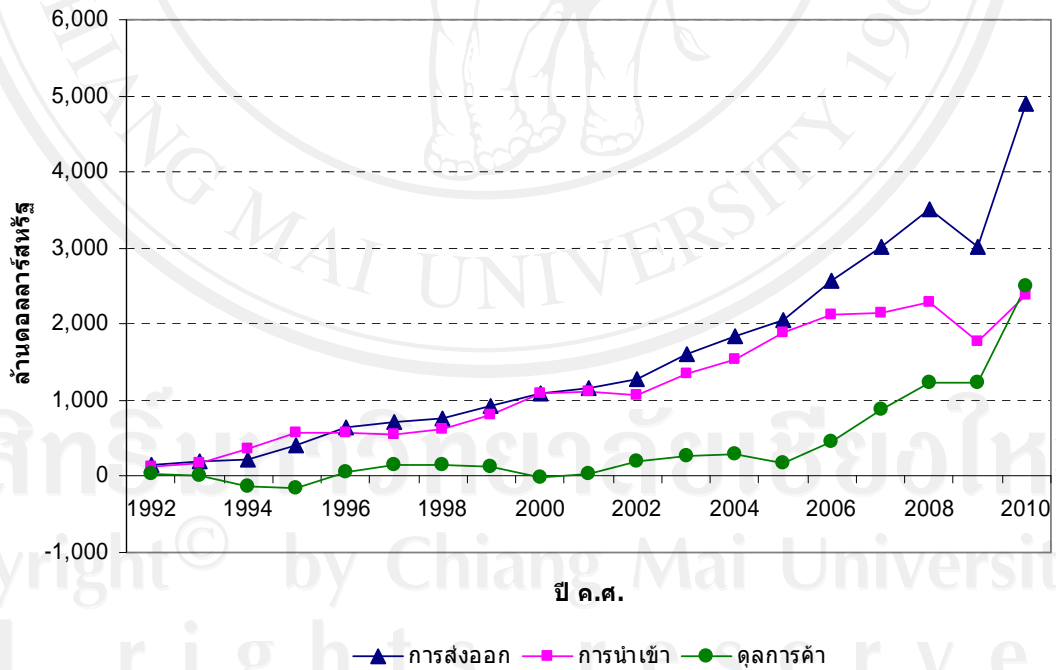
4.1.4 ประเทศฟิลิปปินส์

ประเทศฟิลิปปินส์ที่สินค้าที่ส่งออกสำคัญคือ สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักร เครื่องมือด้านการขนส่ง สิ่งทอและสินค้าขั้นปฐม ในขณะที่สินค้านำเข้าคือสินค้านำเข้าเพื่อการส่งออกเช่น วัตถุดิบในการผลิตสินค้าขั้นกลาง สินค้าทุน สินค้าเพื่อการบริโภค รวมถึงน้ำมันเชื้อเพลิง

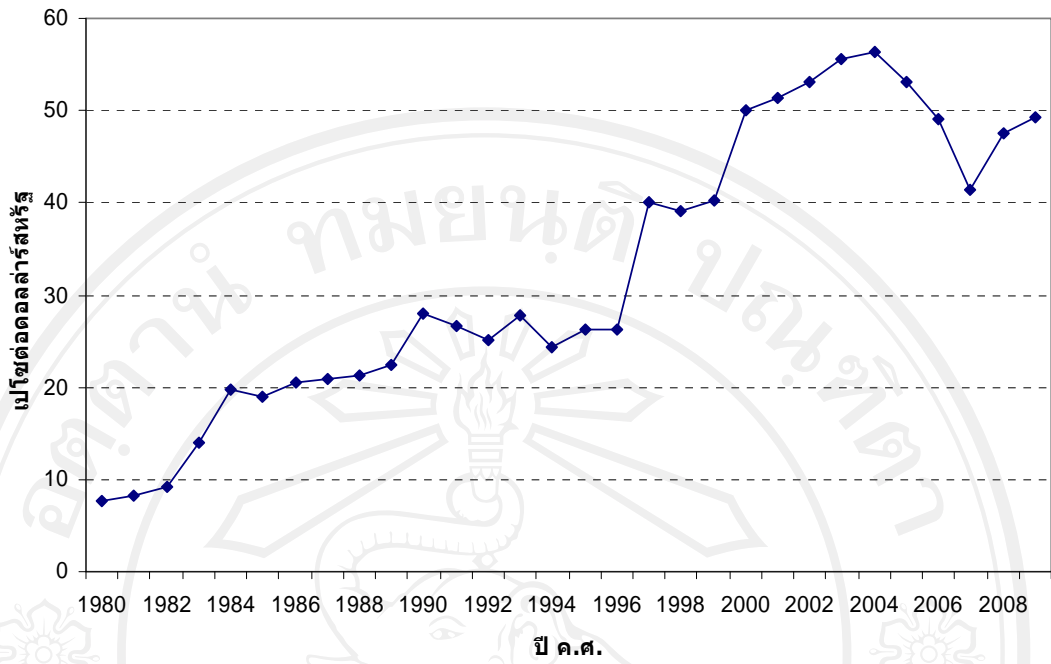
ในปี 2553 การค้ารวมระหว่างไทยกับฟิลิปปินส์มีมูลค่า 7,262 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ไทยส่งออกไปฟิลิปปินส์ 4,886 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ไทยนำเข้าจากฟิลิปปินส์ 2,375 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยไทยเป็นฝ่ายได้ดุลการค้า 2,511 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ฟิลิปปินส์เป็นคู่ค้าอันดับที่ 4 ของไทยในอาเซียน และอันดับที่ 15 ในระดับโลก ในขณะที่ไทยเป็นคู่ค้าอันดับที่ 2 ของฟิลิปปินส์ในอาเซียน และอันดับที่ 9 ในระดับโลก



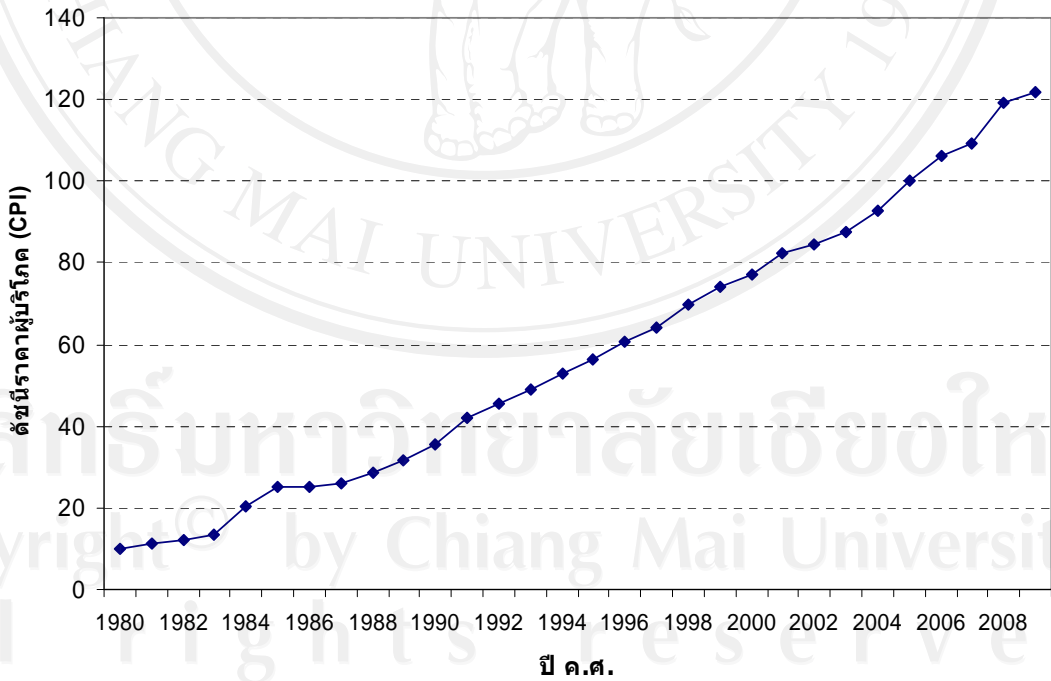
แผนภาพที่ 4.13 แสดงมูลค่าการส่งออกและการนำเข้าของประเทศฟิลิปปินส์



แผนภาพที่ 4.14 แสดงมูลค่าสินค้าออก สินค้าเข้า และดุลการค้าของไทยกับฟิลิปปินส์



แผนภาพที่ 4.15 แสดงอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินเปโซต่อดอลลาร์สหรัฐ

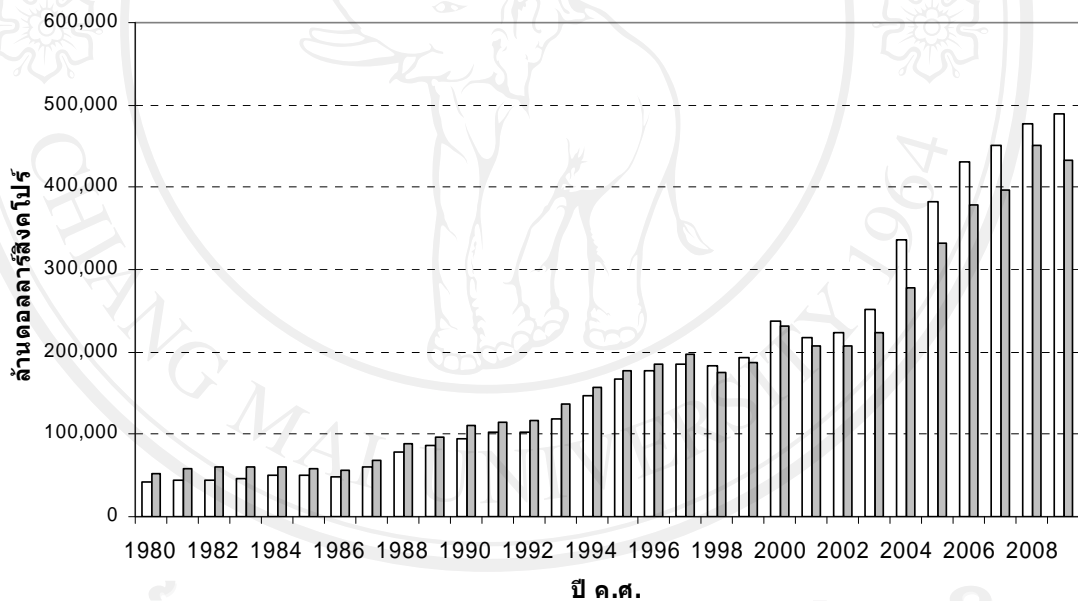


แผนภาพที่ 4.16 แสดงดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของประเทศฟิลิปปินส์

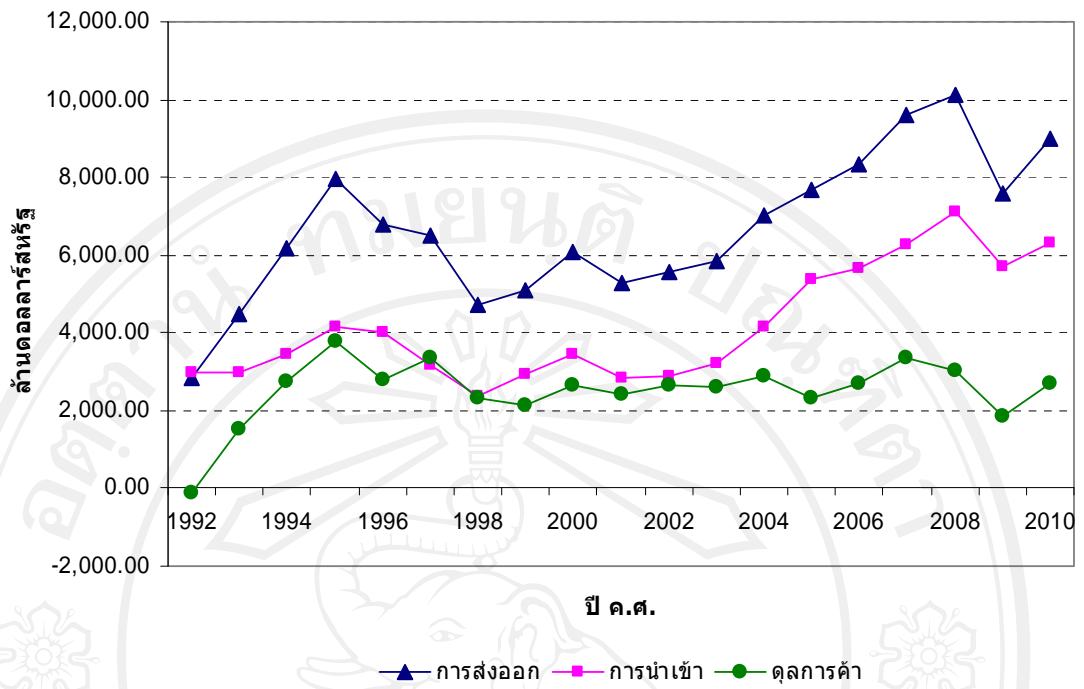
4.1.5 ประเทศสิงคโปร์

ประเทศสิงคโปร์มีการส่งออกสินค้าที่มีเทคโนโลยี และมูลค่าสูง ได้แก่ เครื่องจักรกล เครื่องไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ เสื้อผ้า ส่วนสินค้านำเข้าที่สำคัญคือ เครื่องจักรกล ชิ้นส่วนอุปกรณ์ไฟฟ้า น้ำมันดิบ เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์อาหาร

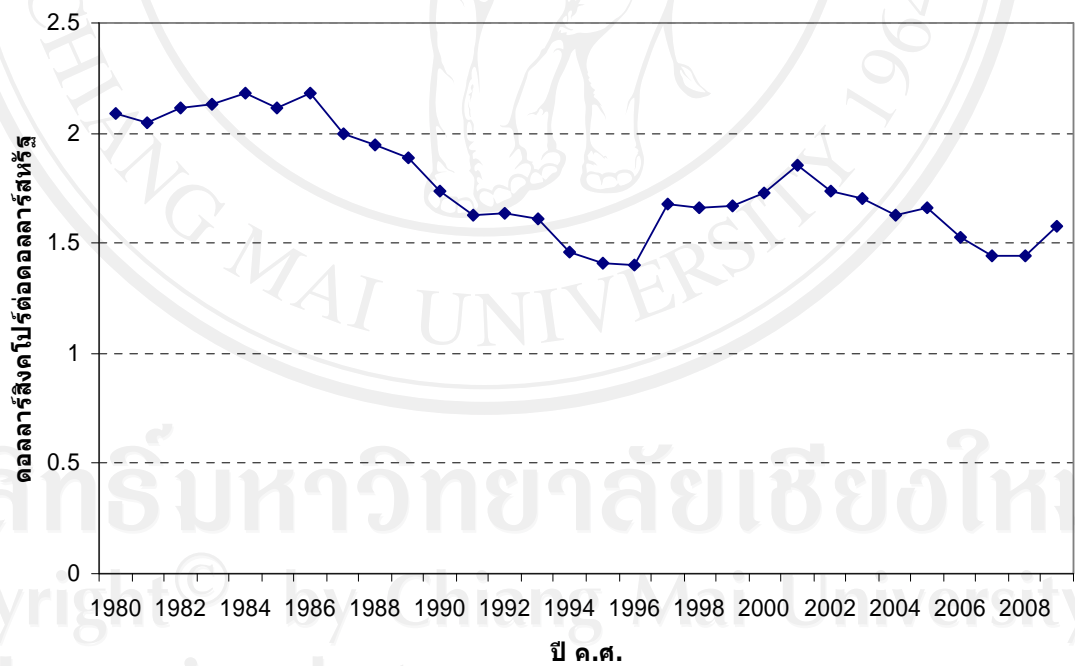
ด้านการค้าสิงคโปร์ในปี 2552 เป็นคู่ค้าสำคัญอันดับ 5 ของไทย (รองจากญี่ปุ่น สหรัฐฯ จีน และมาเลเซีย) ไทยเป็นคู่ค้าสำคัญอันดับ 9 ของสิงคโปร์ การค้ารวมระหว่างไทยกับสิงคโปร์มีมูลค่า 13,298 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ไทยส่งออก 7,574 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และนำเข้า 5,724 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยไทยเป็นฝ่ายได้ดุลการค้า 1,850 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สินค้าส่งออกจากไทยที่สำคัญ ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ น้ำมันสำเร็จรูป แผงวงจรไฟฟ้า ส่วนประกอบอากาศยานและอุปกรณ์การบิน สินค้าที่ไทยนำเข้าจากสิงคโปร์ ได้แก่ เคมีภัณฑ์ เครื่องคอมพิวเตอร์ แผงวงจรไฟฟ้า



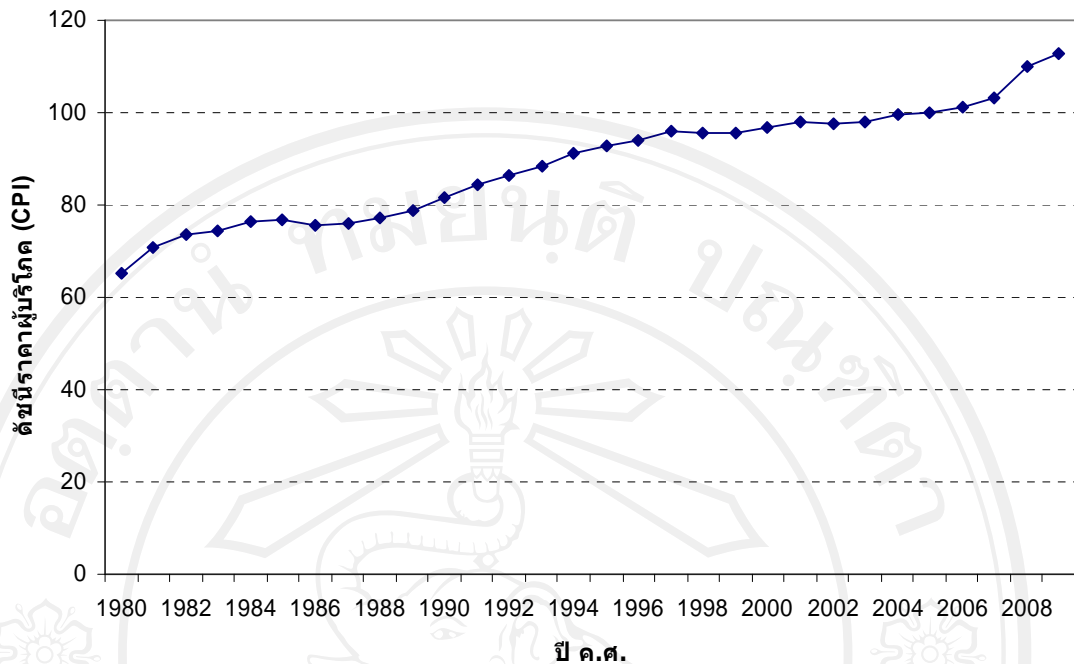
แผนภาพที่ 4.17 แสดงมูลค่าการส่งออกและการนำเข้าของประเทศสิงคโปร์



แผนภาพที่ 4.18 แสดงมูลค่าสินค้าออก สินค้าเข้า และดุลการค้าของไทยกับสิงคโปร์



แผนภาพที่ 4.19 แสดงอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินดอลลาร์สิงคโปร์ต่อดอลลาร์สหรัฐ



แผนภาพที่ 4.20 แสดงดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของประเทศสิงคโปร์

4.2 ข้อมูลการค้ากลุ่มประเทศ OECD

Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD) จัดตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1961 โดยพัฒนามาจาก OEEC (Organisation for European Economic Co-operation) ซึ่งจัดตั้งขึ้นในปี 1948 เพื่อบริหารเงินช่วยเหลือจากสหรัฐฯ และแคนาดา ภายใต้แผนมาร์แชล (Marshall Plan) เพื่อบูรณะฟื้นฟูสภาพเศรษฐกิจและสังคมของยุโรปภายหลังสงครามโลก ครั้งที่ 2

OECD มีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศสมาชิก โดยการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ส่งเสริมการค้าเสรี และให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาทั้งในประเทศอุตสาหกรรมและประเทศกำลังพัฒนา ทั้งนี้ ภารกิจของ OECD เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม คือจากเดิมที่เน้นการตรวจสอบนโยบายในด้านต่างๆ ของประเทศสมาชิกไปสู่การวิเคราะห์แนวทางที่นโยบายต่างๆ จะสามารถมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างประเทศสมาชิกและกับประเทศภายนอกกลุ่ม โดยเฉพาะในประเด็นปัญหาข้ามชาติต่างๆ อันเกิดจากกระแสโลกาภิวัตน์ ในปัจจุบัน OECD ถือเป็นองค์กรวิจัยที่มีคุณภาพที่สุดองค์กรหนึ่งของโลก เป็นแหล่งรวมข้อมูลวิจัยต่างๆ ให้ประเทศสมาชิกสามารถ ปรึกษา คั่นคว้า รวมทั้งขอข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวปฏิบัติอันเป็นเลิศในด้านต่างๆ

ปัจจุบัน OECD ประกอบด้วยสมาชิก 34 ประเทศ ได้แก่ ออสเตรเลีย ออสเตรีย เบลเยียม แคนาดา ชิลี สาธารณรัฐเช็ก เดนมาร์ก เอสโตเนีย ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมนี กรีซ ฮังการี ไอร์แลนด์ ไอร์แลนด์ อิสราเอล อิตาลี ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี ลักเซมเบิร์ก เม็กซิโก เนเธอร์แลนด์ นิวซีแลนด์ นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส สโลวาเกีย สโลวีเนีย สเปน สวีเดน สวิตเซอร์แลนด์ ตุรกี สหราชอาณาจักร และสหรัฐอเมริกา และ 1 องค์การ คือสหภาพยุโรป นอกจากนี้ OECD ยังร่วมมือและมีข้อตกลงต่างๆ กับประเทศที่ไม่ได้เป็นสมาชิกอีกกว่า 70 ประเทศ

4.2.1 ออสเตรเลีย

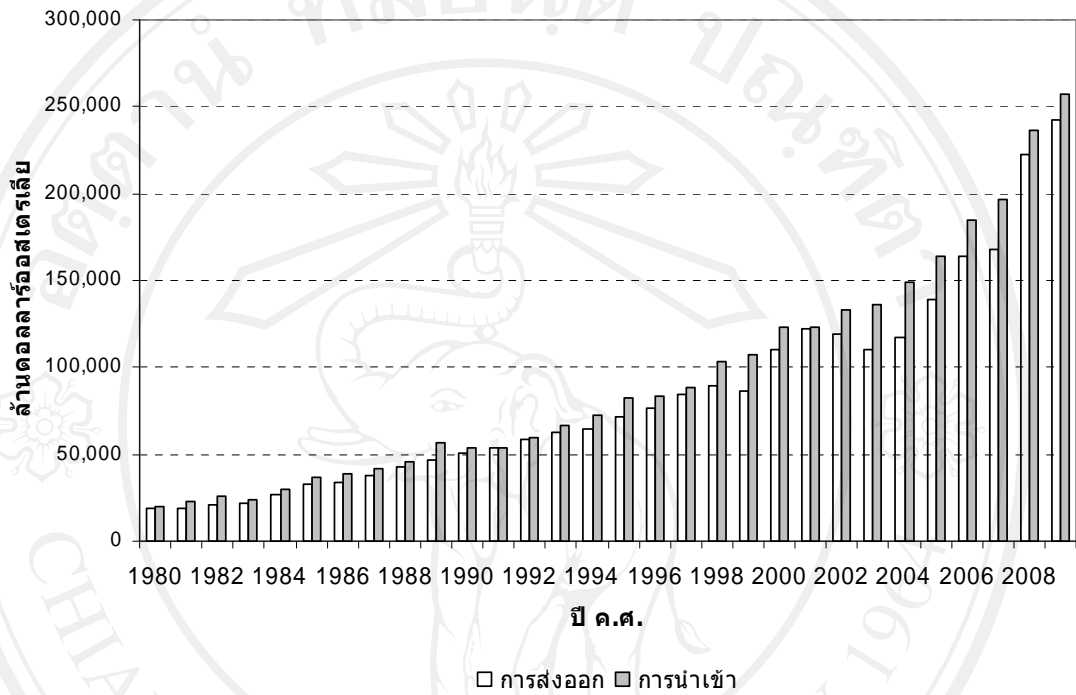
ประเทศออสเตรียมีสินค้าส่งออกที่สำคัญคือ ถ่านหิน แร่เหล็ก ทองคำ น้ำมันดิบ แร่อะลูมิเนียม โดยมีตลาดส่งออกที่สำคัญ จีน สหรัฐฯ ญี่ปุ่น สิงคโปร์ เยอรมนี ไทย ส่วนสินค้านำเข้าที่สำคัญได้แก่ ชิ้นส่วนและอุปกรณ์รถยนต์ น้ำมันดิบ น้ำมันกลั่น อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ผลิตภัณฑ์ยา และตลาดนำเข้าที่สำคัญคือจีน สหรัฐฯ ญี่ปุ่น สิงคโปร์ เยอรมนี ไทย

ในปี 2548 การค้าสองฝ่ายมีมูลค่า 6,427.60 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2547 ร้อยละ 37.78 โดยไทยส่งออก 3,174.55 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และไทยนำเข้า 3,253.05 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ไทยเป็นฝ่ายเสียดุลการค้า 78.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยต่างเป็นคู่ค้าลำดับที่ 10 ของกันและกัน ในปี 2549 การค้ารวมมีมูลค่า 7,759.95 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 20.73 เมื่อเทียบกับปี 2548 โดยไทยส่งออกมูลค่า 4,349.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ นำเข้ามูลค่า 3,410.34 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ไทยได้ดุล 939.26 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ทั้งนี้ มูลค่าการค้าได้ขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างมากจากการใช้สิทธิประโยชน์จากความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย (TAFTA) ซึ่งนับตั้งแต่มีผลใช้บังคับทำให้ปริมาณการค้าขยายตัวอย่างเห็นได้ชัดทั้งส่งออกและนำเข้าเมื่อเทียบกับช่วงที่ยังไม่มี ความตกลงใช้บังคับ

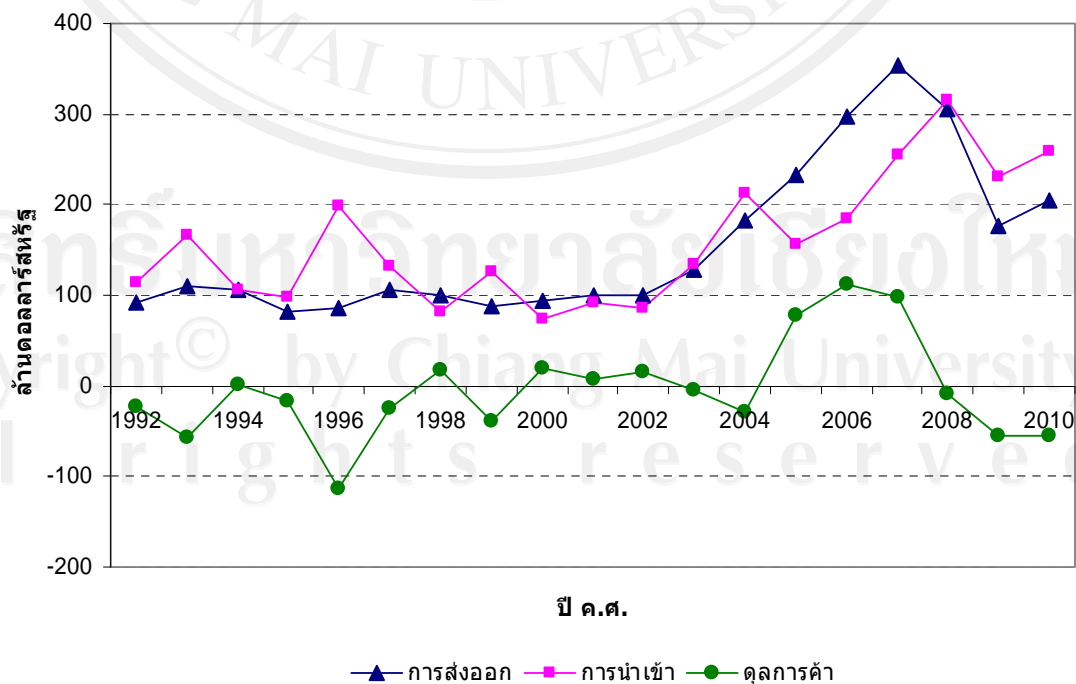
สินค้าส่งออกที่สำคัญ ตามลำดับ ในปี 2549 ได้แก่ รถยนต์และส่วนประกอบ เหล็กและผลิตภัณฑ์ อัญมณีและเครื่องประดับ เครื่องปรับอากาศ น้ำมันดิบ อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป วิทยุโทรทัศน์และส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยาง คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์พลาสติก ส่วนสินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ สินแร่โลหะ น้ำมันดิบ เครื่องเพชรพลอยและอัญมณี เหล็กและเหล็กกล้า ด้ายและเส้นใย พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ถ่านหิน นม และผลิตภัณฑ์นม และเคมีภัณฑ์

สินค้าส่งออกที่สำคัญ ในปี 2548 ได้แก่ รถยนต์และอุปกรณ์ และส่วนประกอบ อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ เหล็กและเหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์ เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ และส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์พลาสติก อัญมณีและเครื่องประดับ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่องจักรกล ผลิตภัณฑ์ยาง และเม็ดพลาสติก

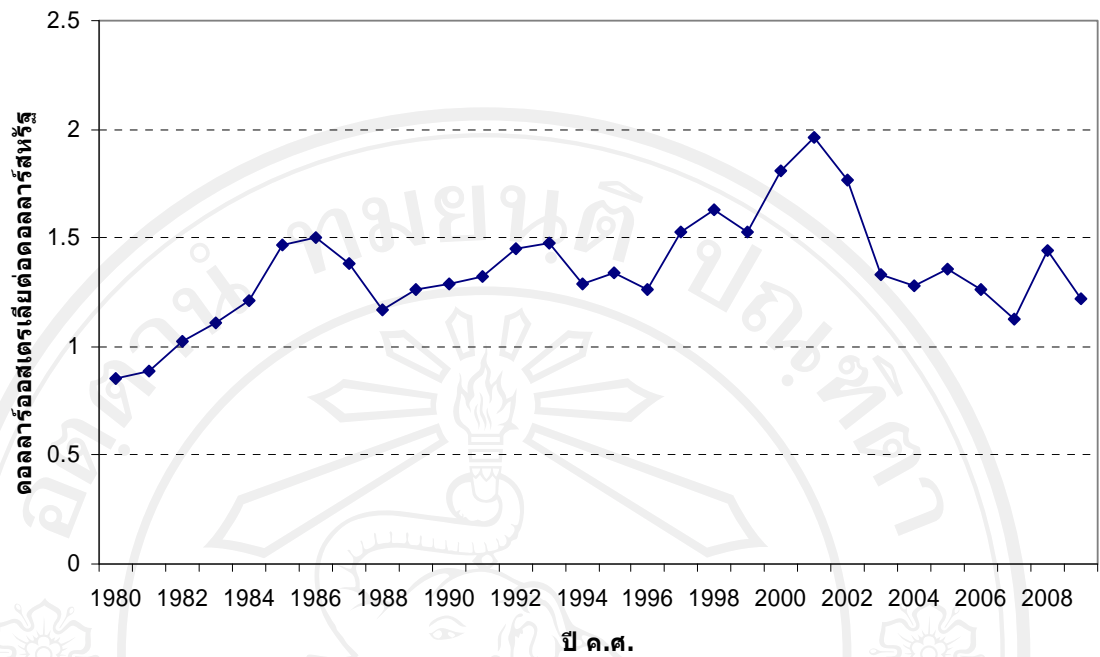
สินค้านำเข้าที่สำคัญ ในปี 2548 ได้แก่ เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ สินแร่ โลหะอื่นๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ เหล็กและเหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ น้ำมันดิบ พืชและผลิตภัณฑ์ จากพืช ด้ายและเส้นใยใช้ในการทอ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์ สัตว์และผลิตภัณฑ์ จากสัตว์ นมและผลิตภัณฑ์นม



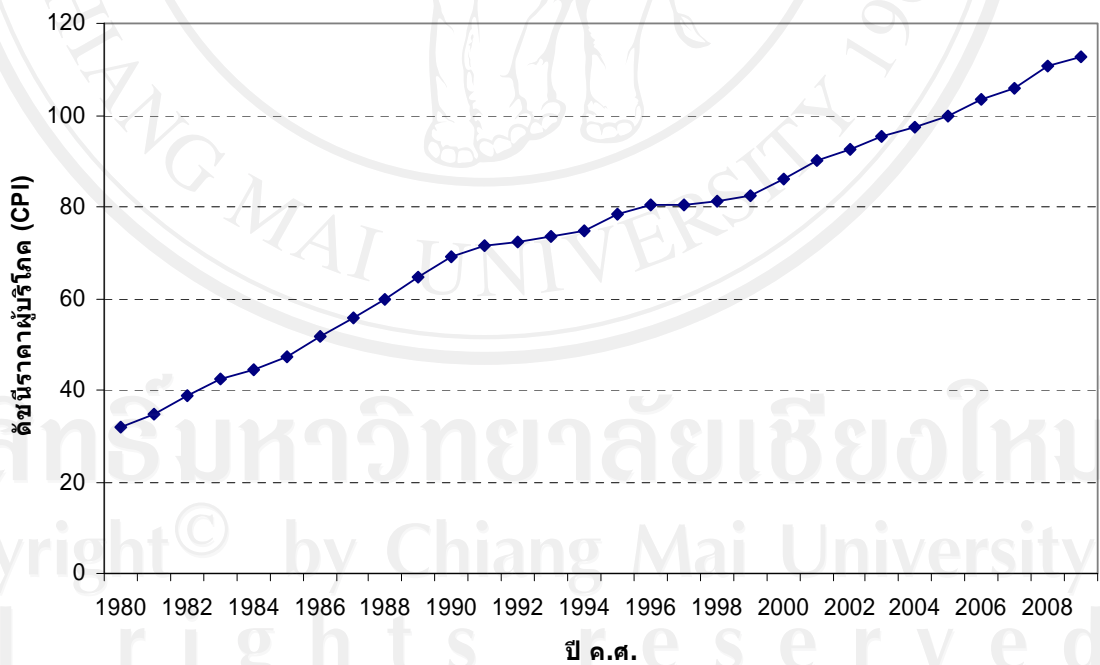
แผนภาพที่ 4.21 แสดงมูลค่าการส่งออกและนำเข้าของประเทศออสเตรเลีย



แผนภาพที่ 4.22 แสดงมูลค่าสินค้าออก สินค้าเข้า และดุลการค้าของไทยกับออสเตรเลีย



แผนภาพที่ 4.23 แสดงอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินดอลลาร์ออสเตรเลียต่อดอลลาร์สหรัฐ



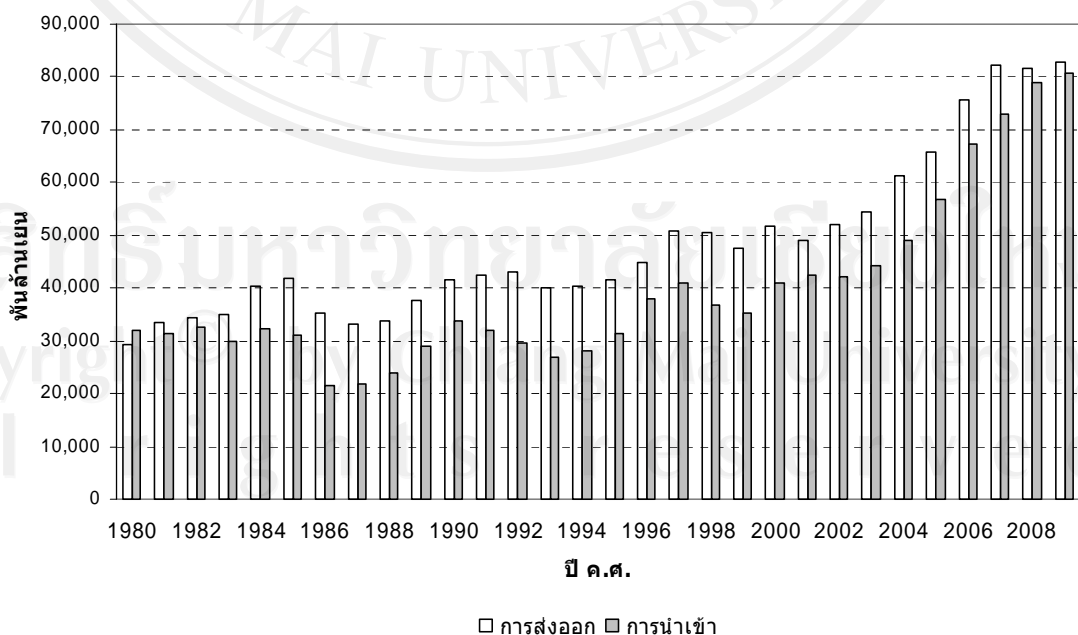
แผนภาพที่ 4.24 แสดงดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของประเทศออสเตรเลีย

4.2.2 ประเทศญี่ปุ่น

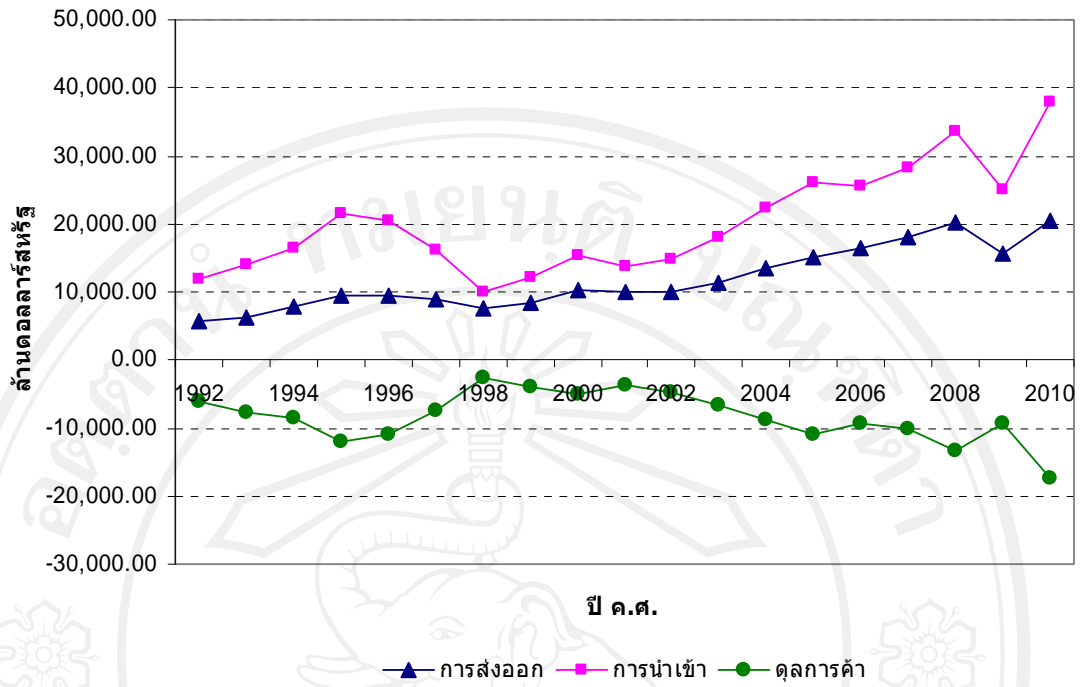
ประเทศญี่ปุ่นมีสินค้าส่งออกที่สำคัญคือ เครื่องจักรในการขนส่ง เครื่องใช้ไฟฟ้า สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ เคมีภัณฑ์ เหล็กกล้า ตลาดส่งออกที่สำคัญ จีน สหรัฐฯ เกาหลีใต้ ไต้หวัน ฮองกง ไทย เยอรมนี สิงคโปร์ เนเธอร์แลนด์ อังกฤษ ส่วนสินค้านำเข้าที่สำคัญได้แก่ น้ำมันดิบ เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องจักร เครื่องบริโภค วัตถุดิบในการผลิต ตลาดนำเข้าที่สำคัญ จีน สหรัฐฯ ซาอุดีอาระเบีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ออสเตรเลีย เกาหลีใต้ อินโดนีเซีย ไต้หวัน เยอรมนี ไทย

ในปี 2553 มูลค่าการค้าระหว่างไทยกับญี่ปุ่นอยู่ที่ 37,300 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 53.84 โดยไทยส่งออกไปญี่ปุ่น 12,975 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 32.33 นำเข้าจากญี่ปุ่น 24,325 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 68.45 การลงทุนจากญี่ปุ่นในไทย เท่ากับ 49,723 ล้านบาท (1,649.19 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) เพิ่มขึ้นร้อยละ 49.3 และนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นในไทยที่เดินทางมาทางด่านสุวรรณภูมิ มีจำนวน 585,936 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.17

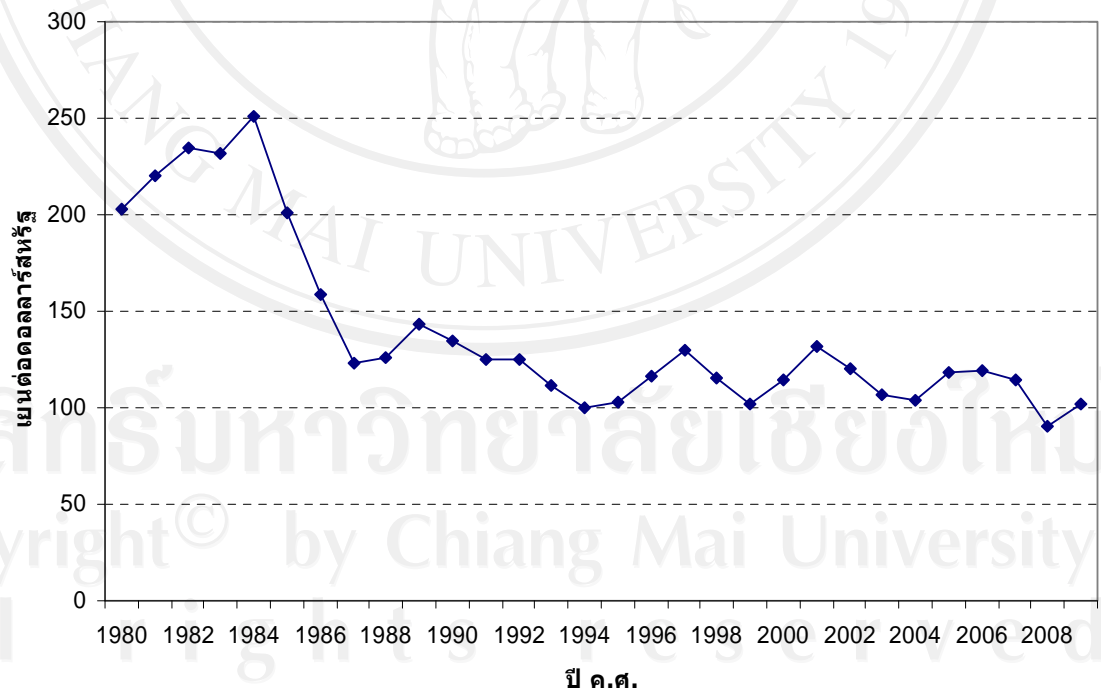
สินค้าที่ประเทศไทยนำเข้าจากญี่ปุ่นที่สำคัญคือ เครื่องจักรกล เหล็กและเหล็กกล้า แผงวงจรไฟฟ้า เครื่องจักรไฟฟ้า และ ส่วนประกอบ ตามลำดับ ส่วนสินค้าส่งออกจากไทย ที่สำคัญคือ เครื่องคอมพิวเตอร์ แผงวงจรไฟฟ้า ไม้แปรรูป อาหารทะเลกระป๋อง และ รถยนต์และอุปกรณ์ ตามลำดับ



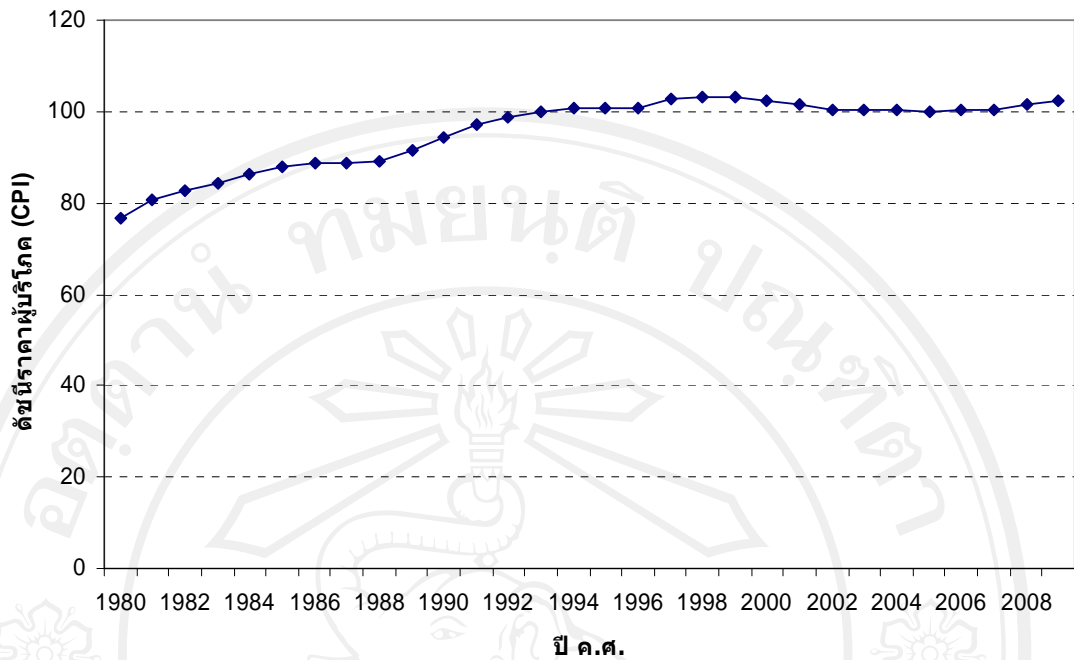
แผนภาพที่ 4.25 แสดงมูลค่าการนำเข้าและการส่งออกของประเทศญี่ปุ่น



แผนภาพที่ 4.26 แสดงมูลค่าสินค้าออก สินค้าเข้า และดุลการค้าของไทยกับญี่ปุ่น



แผนภาพที่ 4.27 แสดงอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินเยนต่อดอลลาร์สหรัฐ



แผนภาพที่ 4.28 แสดงดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของญี่ปุ่น

4.2.3 สาธารณรัฐเกาหลี

เกาหลีใต้ประสบความสำเร็จในการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ในตอนกลางทศวรรษ 1980 และก้าวไปสู่การเป็นประเทศอุตสาหกรรมเมื่อได้รับการยอมรับเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มประเทศ OECD ในปี 2539 และแม้ว่าต่อมาเกาหลีใต้ประสบวิกฤตทางเศรษฐกิจในปี 2540 จนต้องกู้ยืมเงินจาก IMF แต่ก็สามารถแก้ปัญหาเศรษฐกิจและคืนเงินกู้ทั้งหมดให้แก่ IMF งวดสุดท้ายเมื่อเดือนกันยายน 2544

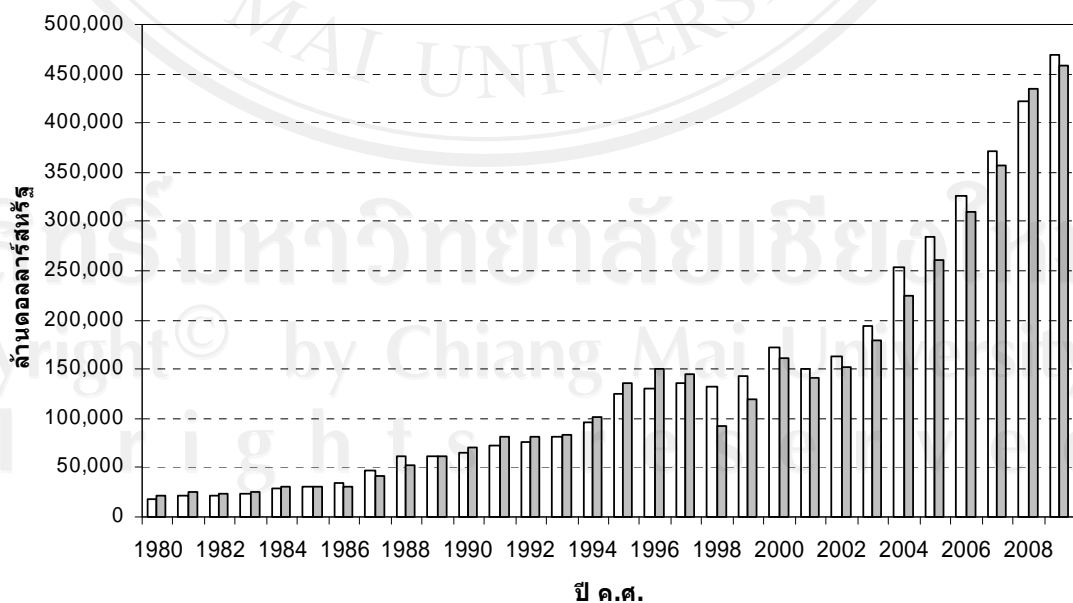
รายได้หลักของประเทศเกาหลีใต้ยังคงมาจากสินค้าประเภทอุตสาหกรรมหนักและเทคโนโลยีระดับสูงที่กลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่ (Chaebol) ผลิตเพื่อการส่งออกเป็นสำคัญ เช่น เรือเดินสมุทร รถยนต์ เครื่องจักร สินค้าประเภทอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องมือสื่อสาร ซึ่งเป็นไปตามการดำเนินยุทธศาสตร์ของเกาหลีใต้ในการส่งเสริมอุตสาหกรรมหนักและอุตสาหกรรมเคมีในช่วงทศวรรษ 1960 – 1970 ต่อมาเกาหลีใต้ก็เน้นส่งเสริมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) และ Creative Economy ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นรากฐานที่ช่วยสนับสนุนนโยบายการเผยแพร่ Korean Wave ทั้งในด้านภาพยนตร์ละครโทรทัศน์ และดนตรีของเกาหลีใต้ให้แพร่กระจายและได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางในเอเชีย

ความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจระหว่างไทยกับเกาหลีใต้ดำเนินไปอย่างราบรื่น โดยมีการจัดทำความตกลงด้านเศรษฐกิจด้วยกันหลายฉบับ ได้แก่ ความตกลงทางการค้าซึ่งลงนามเมื่อปี 2504

และความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการเก็บภาษีซ้อน ลงนามเมื่อปี 2532 เป็นต้น นอกจากนี้ ไทยและเกาหลีใต้ได้จัดตั้งคณะกรรมการร่วมทางการค้า (Joint Trade Commission หรือ JTC) เพื่อเป็นกลไกทางการค้าที่เปิดโอกาสให้ทั้งสองฝ่ายร่วมมือกันในการแสวงหาช่องทางขยายการค้า รวมทั้งแก้ไขปัญหาและอุปสรรคทางการค้าที่มีอยู่ระหว่างกัน และในส่วนของภาคเอกชน ทั้งสองประเทศได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมมือทางเศรษฐกิจไทย-เกาหลี (Korea-Thai Economic Cooperation Committee) ระหว่างสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยกับสภาหอการค้าและอุตสาหกรรมเกาหลีใต้

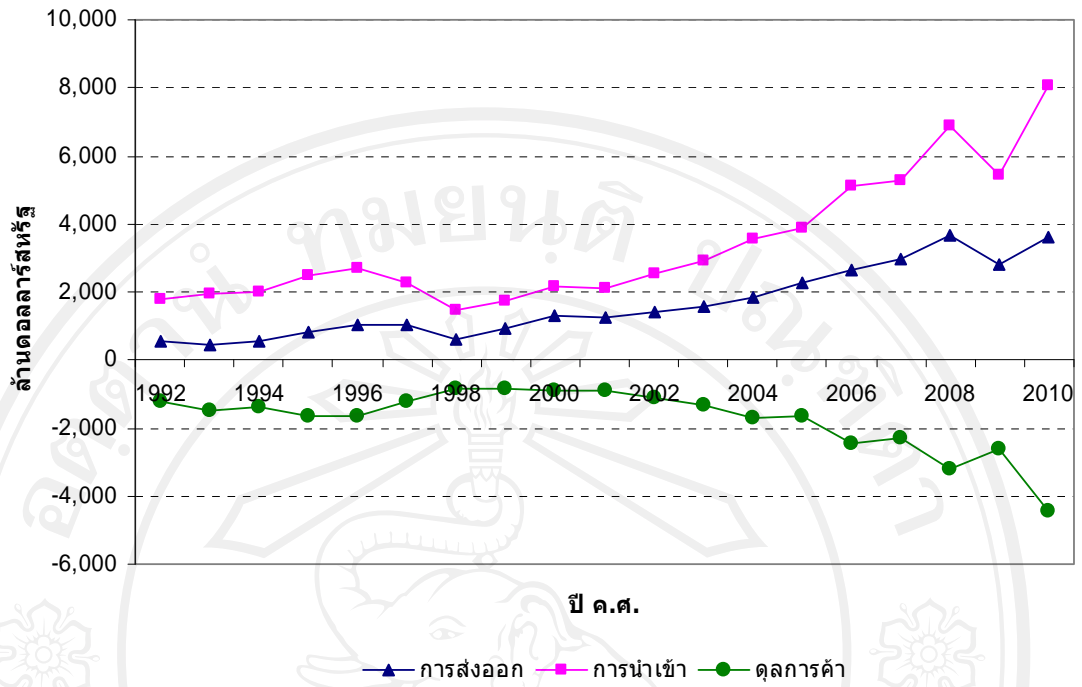
ในด้านการค้าก่อนปี 2532 การค้าระหว่างไทยและเกาหลีใต้มีมูลค่าไม่มากนัก แต่ได้ขยายตัวขึ้นอย่างต่อเนื่องในระยะ 10 กว่าปีที่ผ่านมา อย่างไรก็ดี ไทยเป็นฝ่ายเสียเปรียบดุลการค้ามาโดยตลอดตั้งแต่ปี 2534 เป็นต้นมา

ในปี 2553 เกาหลีใต้เป็นประเทศส่งออกอันดับ 15 และไทยนำเข้าจากเกาหลีใต้เป็นอันดับ 6 มีมูลค่าการค้ารวม 11,666.42 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 41.57 จากปี 2552 ไทยส่งออกไปเกาหลีใต้ 3,609.89 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และนำเข้าจากเกาหลีใต้ 8,056.53 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ไทยเสียดุลการค้าเกาหลีใต้ 4,446.63 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สินค้าส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ ยางพารา แผงวงจรไฟฟ้า น้ำมันดิบ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์ ส่วนประกอบอากาศยานและอุปกรณ์การบิน สินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ เคมีภัณฑ์ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ แผงวงจรไฟฟ้า ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน

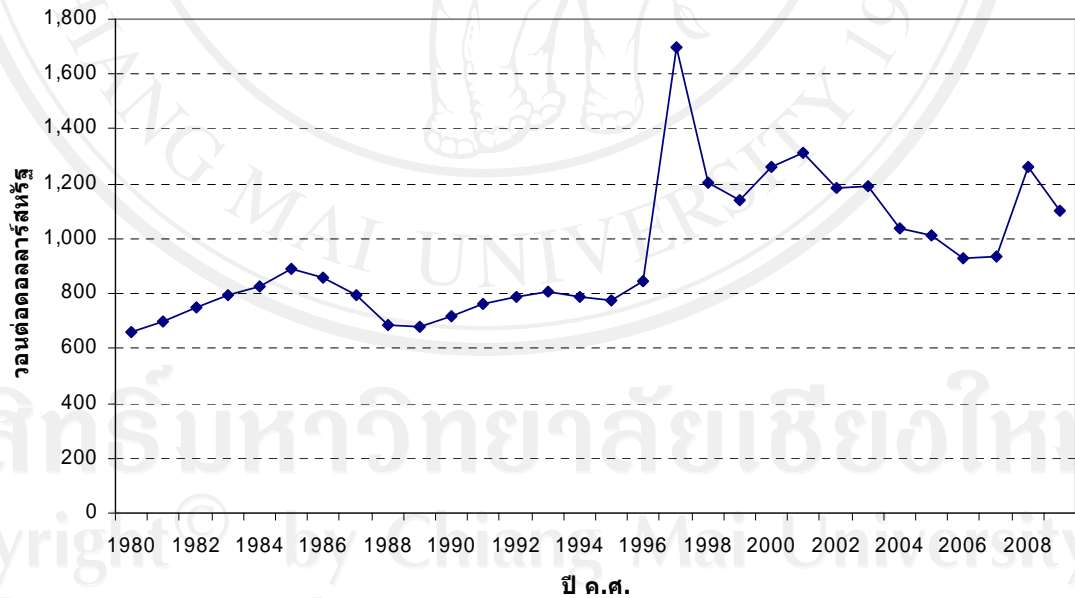


□ การส่งออก □ การนำเข้า

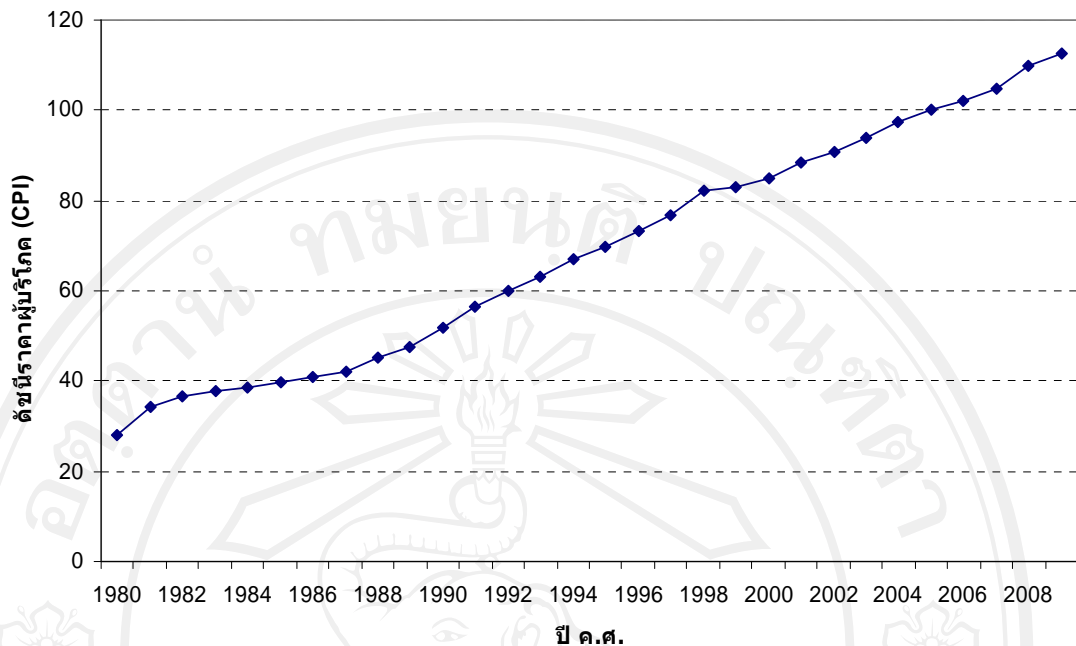
แผนภาพที่ 4.29 แสดงมูลค่าการส่งออกและการนำเข้าของประเทศสาธารณรัฐเกาหลี



แผนภาพที่ 4.30 แสดงมูลค่าสินค้าออก สินค้าเข้า และดุลการค้าของไทยกับสาธารณรัฐเกาหลี



แผนภาพที่ 4.31 แสดงอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินวอน (Won) ต่อดอลลาร์สหรัฐ



แผนภาพที่ 4.32 แสดงดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของประเทศสาธารณรัฐเกาหลี

4.2.4 สวิตเซอร์แลนด์

สวิตเซอร์แลนด์เป็นคู่ค้าอันดับที่ 21 ของไทย ในปี 2553 และเป็นคู่ค้าอันดับ 1 ของไทยในกลุ่มประเทศ EFTA (สวิตเซอร์แลนด์ นอร์เวย์ ไอซ์แลนด์ และลิกเตนสไตน์) ส่วนประเทศไทยเป็นคู่ค้าอันดับ 2 ของสวิตเซอร์แลนด์ รองจากสิงคโปร์ในกลุ่มอาเซียน

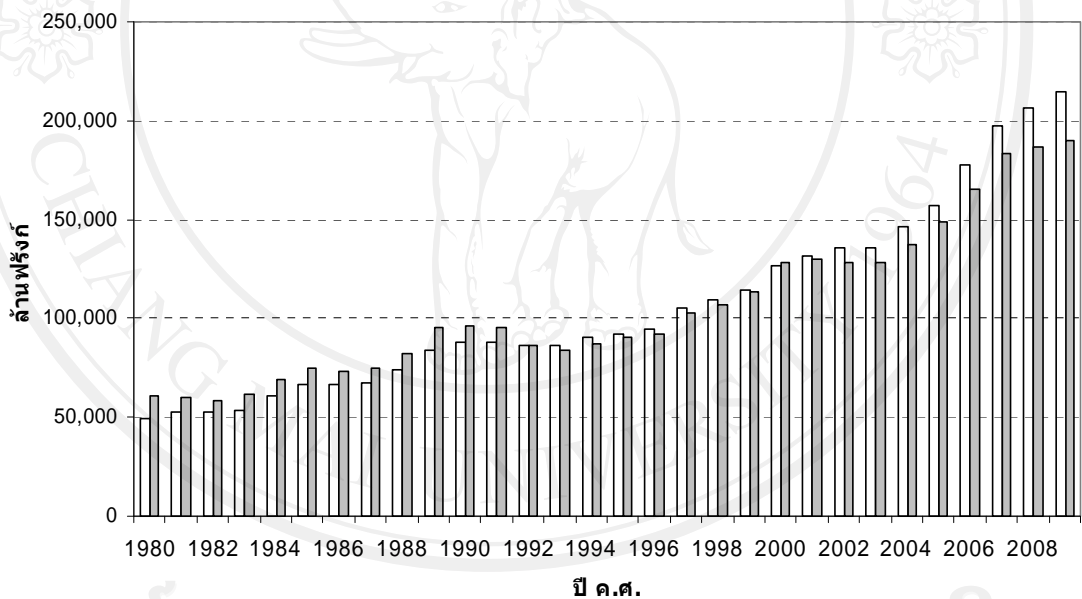
สวิตเซอร์แลนด์ได้ให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร (GSP) แก่ไทย โดยยกเว้นและลดหย่อนอากรขาเข้า ตั้งแต่ปี 2525 มีการจัดตั้ง Swiss-Thai Chamber of Commerce ขึ้นที่ประเทศไทยเมื่อปี 2535 และสวิตเซอร์แลนด์จัดตั้ง South-East Asian Chamber of Commerce ขึ้นที่นครซูริก เมื่อปี 2537 ปัจจุบัน ไทยอยู่ระหว่างการเจรจาจัดทำความตกลงเขตการค้าเสรีไทย-EFTA ซึ่งได้มีการหารืออย่างไม่เป็นทางการแล้ว 2 รอบ และมีการเจรจาทางการอีก 2 รอบ ภายหลังจากปฏิรูปการปกครอง เมื่อวันที่ 19 กันยายน 2549 ฝ่ายไทยได้ขอชะลอการเจรจาออกไปก่อน

การค้าในปี 2551 มีมูลค่า 2,217 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นจากปีก่อน 217 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยไทยเป็นฝ่ายขาดดุลการค้า 383 ล้านดอลลาร์สหรัฐ การส่งออก ในปี 2549 การส่งออกของไทยไปสวิตเซอร์แลนด์มีมูลค่า 917 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นจากปีก่อน 237 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สินค้าส่งออกสำคัญ ได้แก่ อัญมณีและเครื่องประดับ (สวิตเซอร์แลนด์เป็นตลาดส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับของไทยอันดับ 7 รองลงมา สหรัฐฯ ฮองกง อิสราเอล ออสเตรเลีย เบลเยียม และสหราชอาณาจักร) นาฬิกาและส่วนประกอบ ส่วนประกอบอากาศยานและอุปกรณ์การบิน เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบและส่วนประกอบ เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบ เครื่องใช้

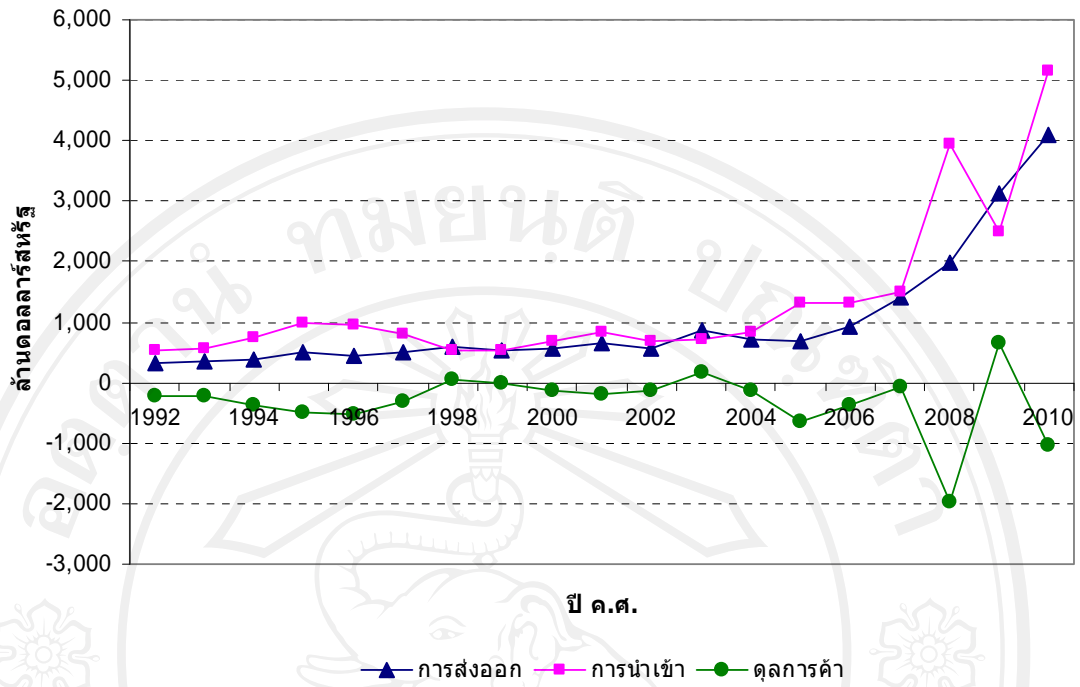
สำหรับเดินทาง อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ไม้และผลิตภัณฑ์ ไม้ และสิ่งทออื่นๆ

การนำเข้า ในปี 2551 การนำเข้ามีมูลค่า 1,300 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงจากปี 2550 จำนวน 20 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สินค้านำเข้าสำคัญ ได้แก่ เครื่องเพชรพลอยอัญมณีเงินแท้และทองคำ นาฬิกาและส่วนประกอบ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์เวชกรรมและเภสัชกรรม เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์ เครื่องมือเครื่องใช้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ การแพทย์ การทดสอบ แผงวงจรไฟฟ้า ธุรกรรมพิเศษ ปุ๋ยและยากำจัดศัตรูพืชและสัตว์

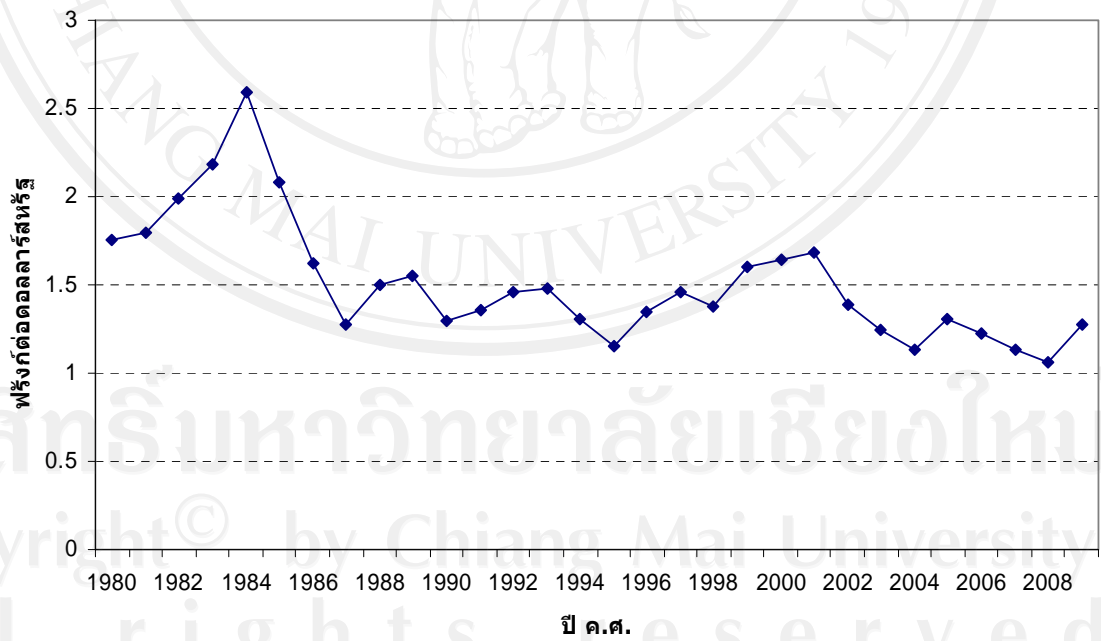
สินค้าอุปโภคบริโภคที่ไทยส่งออกไปยังสวิตเซอร์แลนด์เกือบทั้งหมด รวมทั้งอัญมณีและเครื่องประดับ สินค้าเกษตร และอุตสาหกรรมบางประเภท เช่น รองเท้าสิ่งทอ ได้รับยกเว้นภาษีศุลกากรหรือถูกเรียกเก็บภาษีในอัตราคำตามสิทธิ GSP



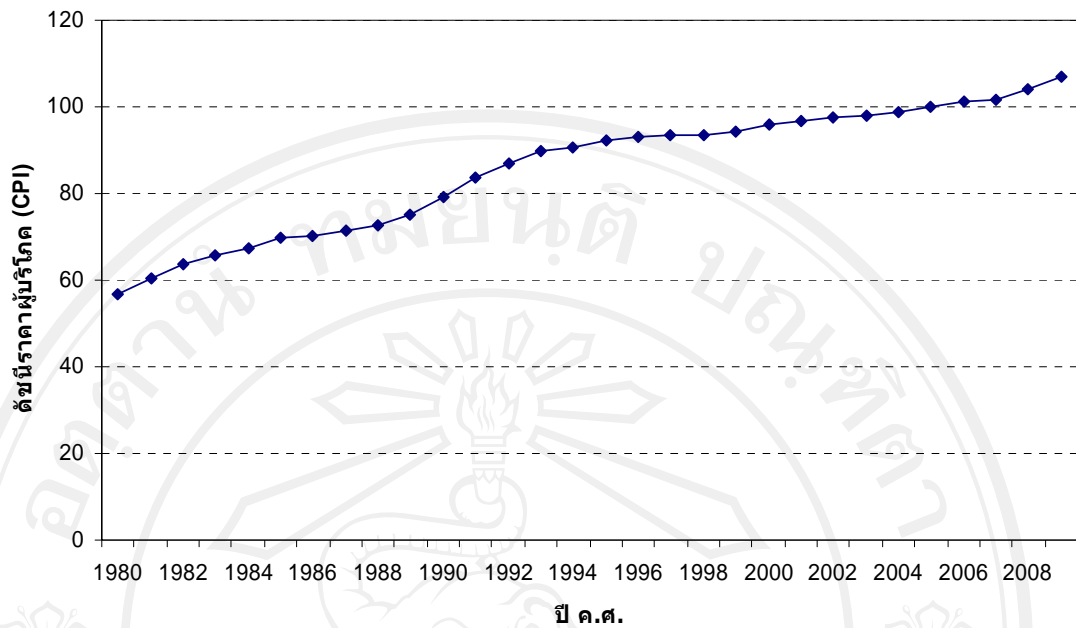
แผนภาพที่ 4.33 แสดงมูลค่าการส่งออกและนำเข้าของประเทศสวิตเซอร์แลนด์



แผนภาพที่ 4.34 แสดงมูลค่าสินค้าออก สินค้าเข้า และดุลการค้าของไทยกับสวิตเซอร์แลนด์



แผนภาพที่ 4.35 แสดงอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินฟรังก์ (Francs) ต่อดอลลาร์สหรัฐ



แผนภาพที่ 4.36 แสดงดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของประเทศสวิตเซอร์แลนด์

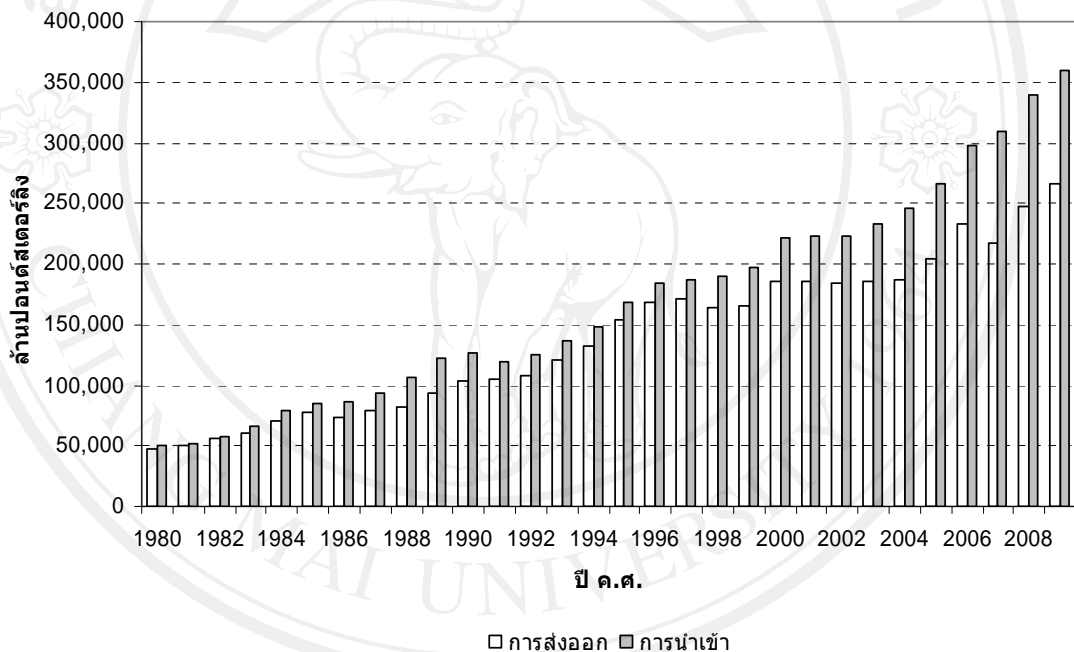
4.2.5 สหราชอาณาจักร

สหราชอาณาจักรมีสินค้าออกสำคัญ ได้แก่ ยา น้ำมันและเชื้อเพลิงอื่นๆ รถยนต์ เครื่องยนต์ และส่วนประกอบ อาหาร เครื่องดื่ม ส่วนสินค้าเข้าสำคัญคือ สินค้าอุตสาหกรรม เครื่องจักรกล เชื้อเพลิง อาหาร

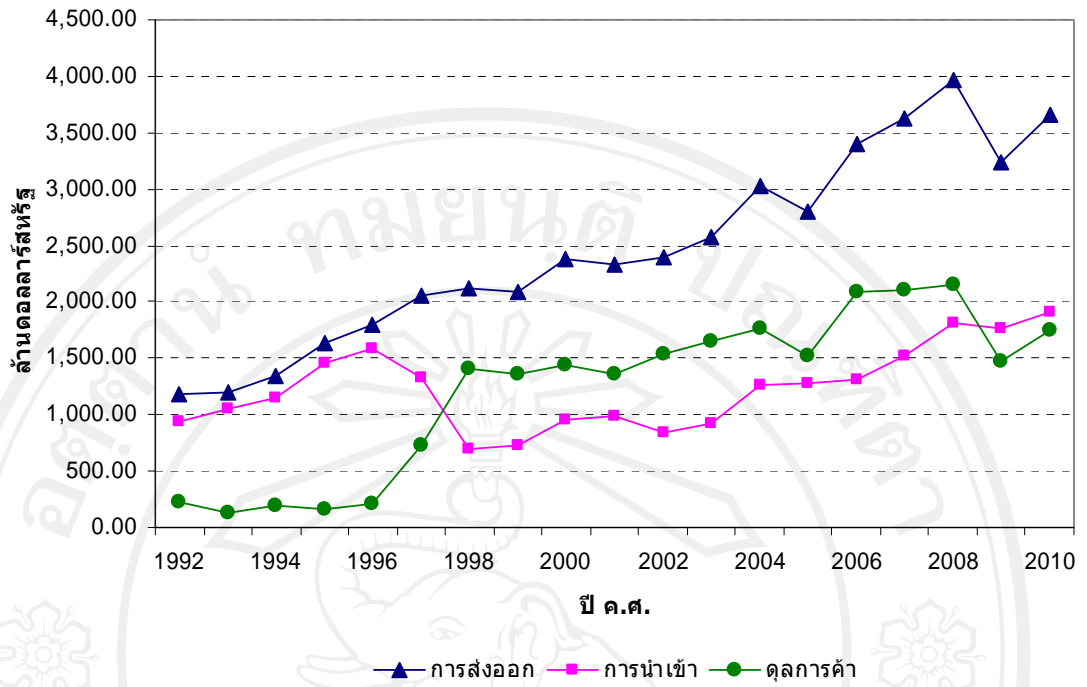
สหราชอาณาจักรเป็นคู่ค้าสำคัญของไทย มูลค่าการค้าสูงเป็นอันดับสองในสหภาพยุโรป (ในภาพรวมทั่วโลก ถือเป็นคู่ค้าอันดับที่ 18 ของไทย) ในระยะ 3 ปีที่ผ่านมา (2549 – 2551) การค้ารวมมีมูลค่าโดยเฉลี่ยจำนวน 5,187.53 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบดุลการค้ามาโดยตลอด ในปี 2552 มูลค่าการค้ารวมไทย – สหราชอาณาจักรมีจำนวน 4,716.19 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ 13.50 (คิดเป็นร้อยละ 1.75 ของการค้ารวมของไทย) โดยไทยส่งออก 3,237.10 ล้านดอลลาร์สหรัฐ นำเข้า 1,767.35 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และไทยได้เปรียบดุลการค้า 1,469.74 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออกหลักของไทยไปสหราชอาณาจักร ได้แก่ ไม้แปรรูป น้ำมันสำเร็จรูป อัญมณี และเครื่องประดับ เสื้อผ้าสำเร็จรูป เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และชิ้นส่วน อาหารทะเลกระป๋องแปรรูป และแผง วงจรไฟฟ้า สินค้านำเข้าหลักจากสหราชอาณาจักร ได้แก่ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องดื่มประเภทน้ำแร่ น้ำอัดลมและสุรา และเคมีภัณฑ์

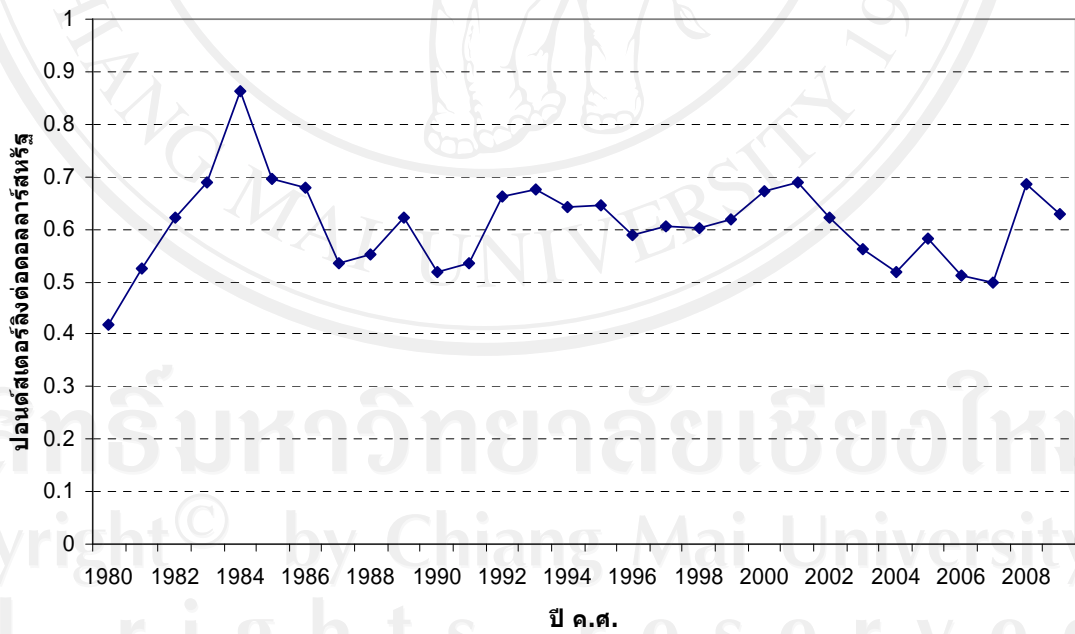
ในช่วง 8 เดือนแรกของปี 2553 การค้ารวมมีมูลค่า 3,607 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 21.17 จากช่วงเดียวกันของปี 2552 การส่งออกจากไทยไปยังสหราชอาณาจักรยังคงขยายตัวได้ดี โดยมีมูลค่า 2,325 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.33 สินค้าส่งออกอันดับหนึ่งคือ ไม้แปรรูป ซึ่งมีมูลค่าการส่งออก 309.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 18.99 จากช่วงเดียวกันของปี 2552 รองลงมาคือ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ด้วยมูลค่าการส่งออก 180.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และมีอัตราการขยายตัวสูงถึงร้อยละ 248.20 ไทยนำเข้าจากสหราชอาณาจักรมูลค่า 1,282 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 33.40 สินค้านำเข้าสำคัญคือ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ และ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์



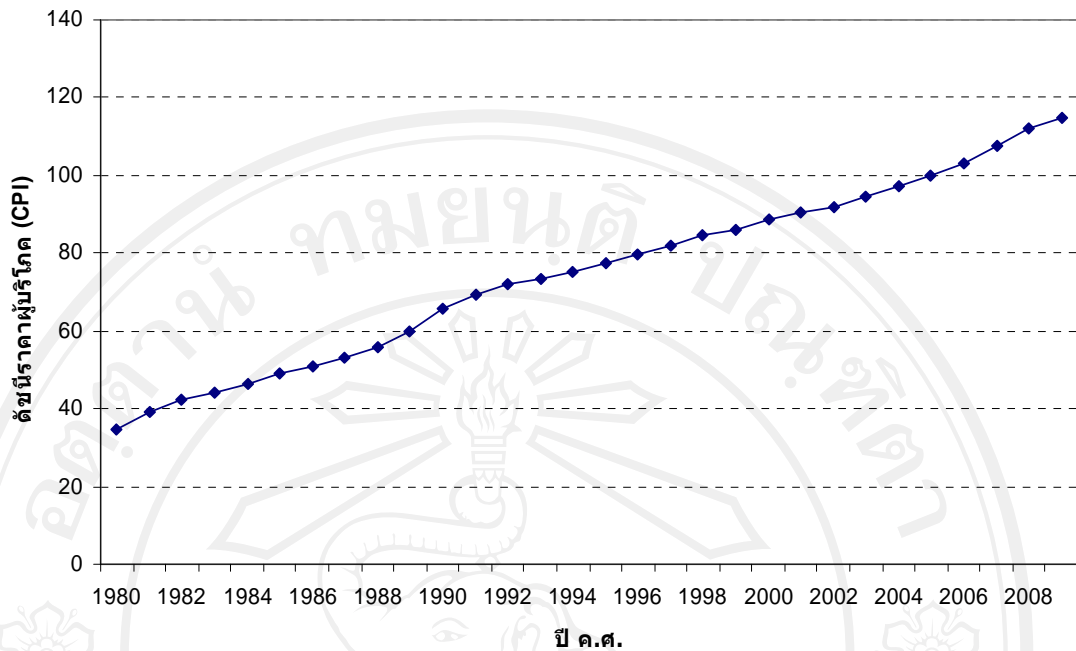
แผนภาพที่ 4.37 แสดงมูลค่าการนำเข้าและส่งออกของประเทศสหราชอาณาจักร



แผนภาพที่ 4.38 แสดงมูลค่าสินค้าออก สินค้าเข้า และดุลการค้าของไทยกับสหรัฐอเมริกา



แผนภาพที่ 4.39 แสดงอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินปอนด์สเตอร์ลิงต่อดอลลาร์สหรัฐ



แผนภาพที่ 4.40 แสดงดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของประเทศสหราชอาณาจักร

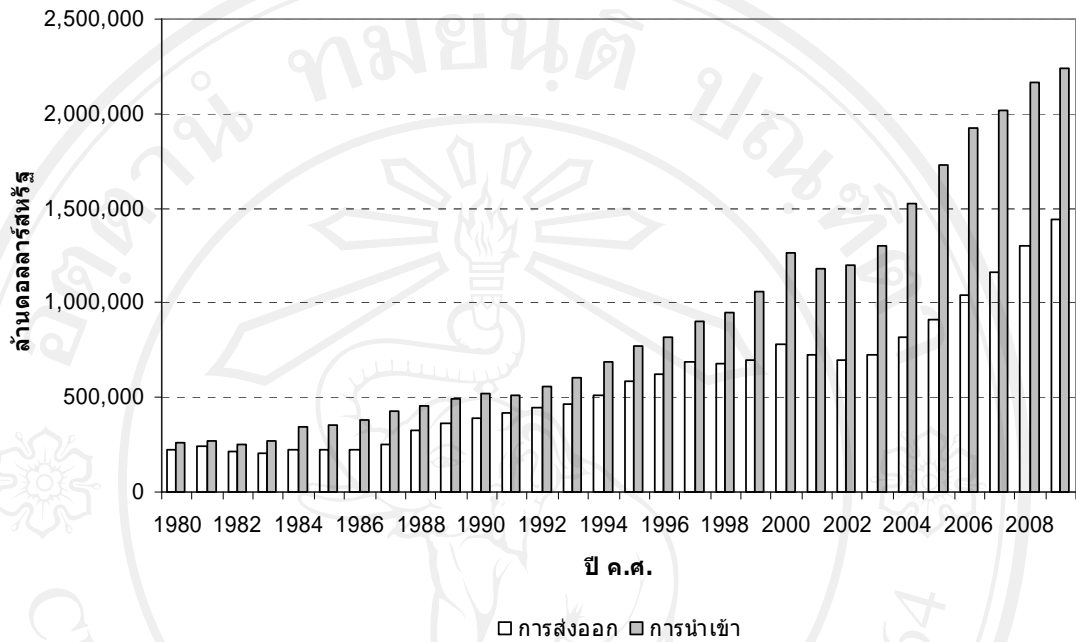
4.2.6 สหรัฐอเมริกา

สหรัฐอเมริกามีสินค้าส่งออกที่สำคัญคือ ผลผลิตทางการเกษตร (ถั่วเหลือง, ผลไม้, ข้าวโพด) อุปกรณ์อุตสาหกรรม (เคมีภัณฑ์ สินค้าทุน (ทรานซิสเตอร์, เครื่องบิน, ส่วนประกอบรถยนต์, เครื่องคอมพิวเตอร์, อุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม) และสินค้าอุปโภคบริโภค (รถยนต์ ยา และเวชภัณฑ์) ส่วนสินค้าที่ต้องนำเข้าที่สำคัญได้แก่ ผลผลิตทางการเกษตร อุปกรณ์อุตสาหกรรม ร้อยละ (น้ำมันดิบ) สินค้าทุน (เครื่องคอมพิวเตอร์, อุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม, ส่วนประกอบรถยนต์, เครื่องจักรสำนักงาน, เครื่องกำเนิดพลังงาน) และ สินค้าอุปโภคบริโภค (รถยนต์, เสื้อผ้า, ยาและเวชภัณฑ์, เฟอร์นิเจอร์, ของเล่น) ประเทศคู่ค้าในการนำเข้าได้แก่ จีน แคนาดา ญี่ปุ่น ร้อยละ และ เยอรมัน

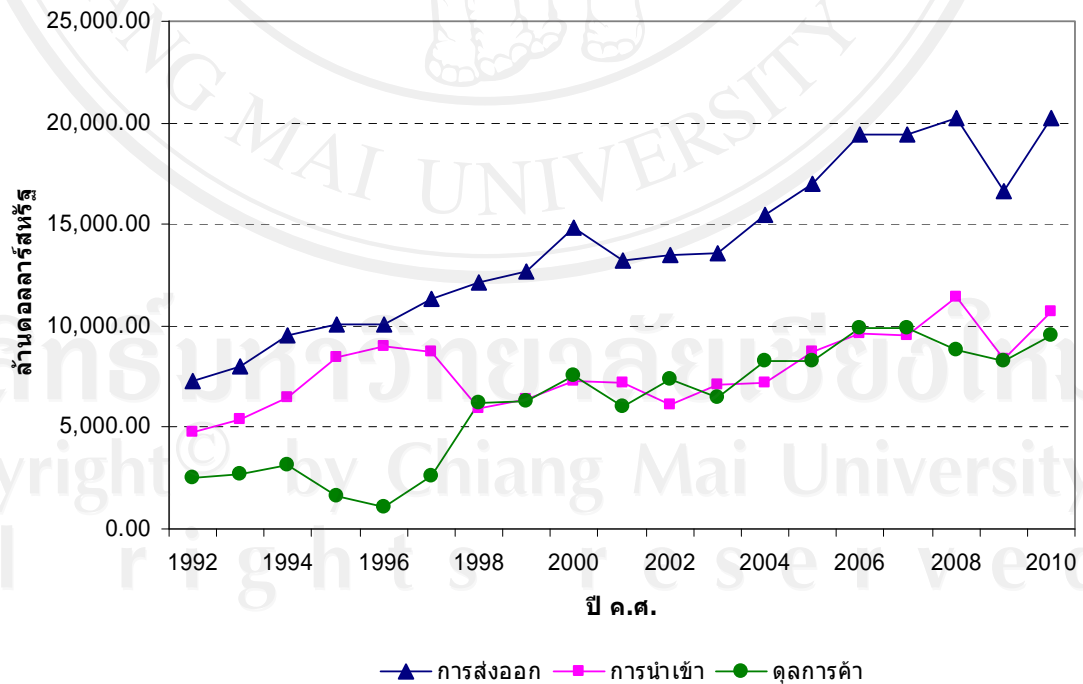
ไทยได้ส่งเสริมการลงทุนในธุรกิจบริการในสหรัฐฯ โดยเฉพาะในด้านร้านอาหารไทย ธุรกิจสุขภาพและสปา และส่งเสริมการค้าเงินกิจกรรมเชิงวัฒนธรรม เพื่อสร้างทัศนคติและความเข้าใจประเทศไทย อันจะมีส่วนช่วยสนับสนุนผลประโยชน์ด้านเศรษฐกิจ ทั้งในด้านการท่องเที่ยวและอาหารไทย รวมทั้งการสร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้ และการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน และส่งเสริมความร่วมมือในด้านต่างๆ แสวงหา niche knowledge เพื่อช่วยพัฒนาและเสริมสร้างผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ

สถิติการค้า สหรัฐฯ เป็นตลาดส่งออกที่สำคัญที่สุดสำหรับไทย (ไม่นับรวมกลุ่มประเทศ) ซึ่งใน 5 เดือนแรก ปี 2553 มีมูลค่าการค้ารวมคิดเป็น 11,486 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นจากช่วง

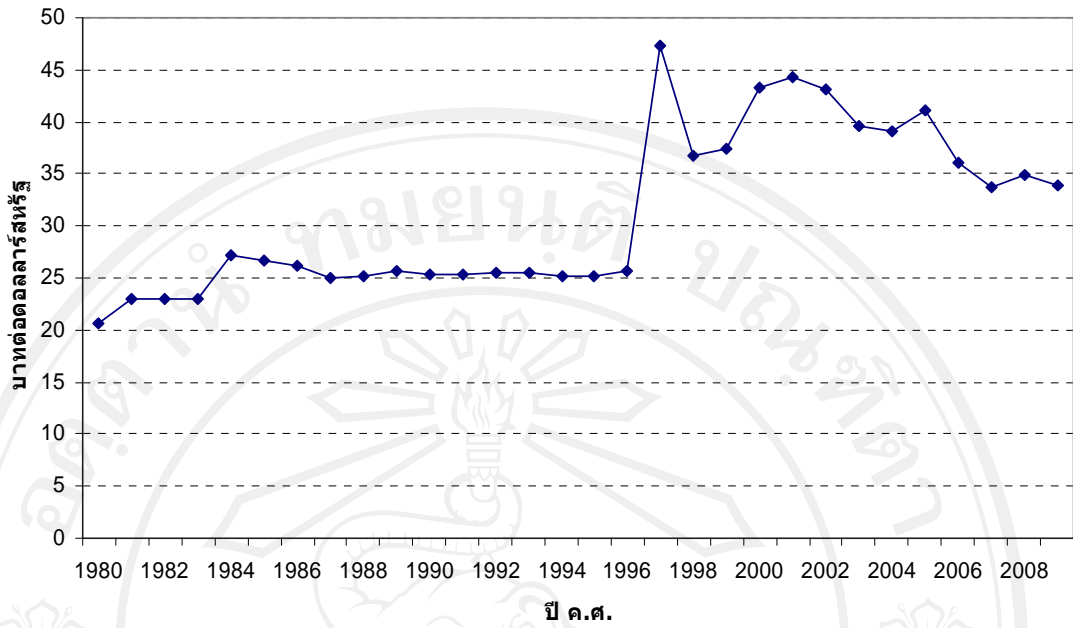
เดียวกันของปี 2552 ถึงร้อยละ 26 โดยแบ่งเป็นการส่งออกมูลค่า 7,296 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ร้อยละ 11 ของการส่งออกรวม) และนำเข้า 4,190 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ทำให้ไทยมีการค้าเกินดุลกับสหรัฐฯ 3,106 ล้านดอลลาร์สหรัฐ



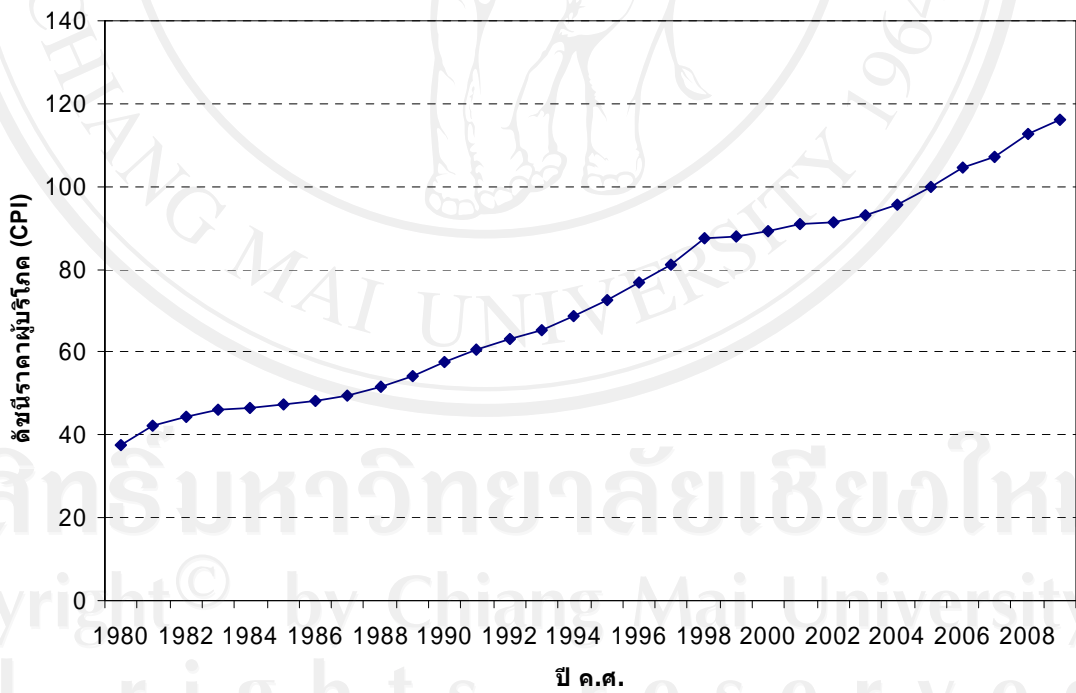
แผนภาพที่ 4.41 แสดงมูลค่าการนำเข้าและการส่งออกของประเทศสหรัฐอเมริกา



แผนภาพที่ 4.42 แสดงมูลค่าสินค้าออก สินค้าเข้า และดุลการค้าของไทยกับสหรัฐอเมริกา



แผนภาพที่ 4.43 แสดงอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ



แผนภาพที่ 4.44 แสดงดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ของประเทศสหรัฐอเมริกา

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright © by Chiang Mai University
 All rights reserved